

Varovanie a potom súd

(Boh nevolá človeka na súd bez toho,
že by ho predtým nevaroval)

63-0724, Jeffersonville, IN

(WARNING, THEN JUDGMENT - GOD DOESN'T CALL MAN
TO JUDGMENT WITHOUT FIRST WARNING HIM)

www.vecerne-svetlo.sk
Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí

William Marrion Branham

Úvod

Mimoriadna služba Williama Branhama bola odpoveďou Svätého Ducha na proroctvá Písma v Malachiášovi 4:5,6, Lukášovi 17:30 a Zjavení 10:7. Táto celosvetová služba bola vrcholom mnohých biblických proroctiev a pokračovaním práce Božej skrze Jeho Ducha v tomto konečnom čase. Písmo hovorí, že táto služba pripraví ľudí pre Druhý Príchod Ježiša Krista. Našou modlitbou je, aby Boh toto Slovo urobil životom v Tvojom srdci, keď budeš s modlitbou čítať toto posolstvo.

Preklad anglického originálu je urobený len s takými nevyhnutnými zásahmi do textu, ktoré vyžaduje preklad hovoreného slova do tlače, so snahou zachovať ráz prostého spôsobu vyjadrovania.

Hoci bolo pre presnosť prekladu vynaložené všetko úsilie, napriek tomu je za najvernejšiu formu záznamu považovaný audio záznam v anglickom jazyku.

Viac ako 1100 kázní je dostupných v mnohých jazykoch.

Táto kázeň sa smie kopírovať a rozširovať, pokiaľ je text predstavený neskrátene, bezo zmien, a pokiaľ je distribuovaný zdarma.

Viac informácií nájdete na stránke:

www.vecerne-svetlo.sk

--- Brožúra nie je na predaj ---

V slovenskom jazyku vydané v júli 2012.

Text je verným opisom a prekladom zvukového záznamu.

Ponúkame biblické materiály – knihy, brožúry, CD, DVD.

Zásielky sú bezplatné.

Kontakt:

email: info@vecerne-svetlo.sk

tel.: +421(0)911 178 730

Ďalšie informácie nájdete na stránke

www.vecerne-svetlo.sk

Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí

Varovanie a potom súd

(Boh nevolá človeka na súd bez toho,
že by ho predtým nevaroval)

(WARNING, THEN JUDGMENT - GOD DOESN'T CALL MAN TO
JUDGMENT WITHOUT FIRST WARNING HIM)

Toto posolstvo kázal brat William M. Branham v stredu večer 24.7.1963 v Jeffersonville, IN

1 „Mohol zavolať desaťtisíc anjelov,“ pričom jeden by mohol zničiť svet, „ale On zomrel za teba a mňa.“ To je niečo ako podklad na posolstvo, ktoré chcem kázať v nedeľu ráno, ak bude Pán chcieť, na to: „Čím bol Kristus?“ A teraz očakávame, že možno by pre nás mohli tieto malé dievčatá v nedeľu znovu zaspievať tú pieseň. Brat Wheeler, naozaj chcem povedať, že máš skutočne dve milé malé dámy, ako sú oblečené, bez žiadneho mejkapu a ničoho takého. Pre mňa vyzerajú ako Kresťanky a spievajú tak a správajú sa tak. To je veľmi pekné.

2 Myslím, že som jedného dňa hovoril svojej žene, že tu máme skutočne čisto vyzerajúcu skupinu žien. Cením si to. Ich dlhé vlasy a čisté tváre a ako sú slušne oblečené. Obdivujem vás, kedykoľvek sem prichádzam. Povedal som Méde, „Rád by som ich niekedy zoradil do radu a urobil si fotku, aby som to potom mohol ukázať v iných zboroch, ako je to tu v našom zbore,“ kde my tie veci hovoríme, a oni to poslúchajú. A sme radi, to pre nás niečo robí. Vieme, že keď máme potreby a prosíme, ak nás naše srdce neodsudzuje, vieme, že Boh nás počuje.

3 Dnes ráno, jeden z mojich priateľov, ktorý je odtiaľto veľmi ďaleko, sa zložil, odviekli ho preč a on sotva žil, mysleli si, že zomrie za niekoľko minút. Zavolali, práve svitalo. Vstal som z postele, kľakol som si na podlahu a začal som sa za tú starú osobu modliť a bol som schopný, skrze Božiu milosť, skontaktovať sa s jeho duchom a on sa sem vrátil. Dal sa do poriadku, vrátil sa zase sem, vidíte, stále žije medzi nami i dnes večer, na slávu Božiu. To je starý brat Dauch, deväťdesiatjeden ročný, dvadsaťjeden rok po čase jeho životnej púte. Ale Pán je dobrý a plný milosrdenstva, tak sme za to vďační.

4 No, brat Neville, pozeráme sa jeden na druhého a ja viem, že mám malé... má tu byť asi o jedno zhromaždenie navyše, a to bude v nedeľu. A ja nechcem zabráť miesto svojho pastora, ja ho veľmi rád počúvam kázať.

5 Keď kázal v nedeľu večer, poviem vám, išiel som sem to toho „drive-in“ s jedným priateľom, aby sme si dali nejaký sendvič po zhromaždení, brat Evans a sestra Evansová, a zašli sme ku bratovi a sestre Sothmannovým tam hore. Brat Sothmann a všetci tam hovorili o tom ohromnom posolstve. Poviem vám, ja som z toho žil takmer celý týždeň. A ako to komentovali, že ako ten pštros si myslí, že sa skryl. No, to je pravda, hoci strčí svoju hlavu do zeme, ale väčšina z neho stále vytrča von. Tak to je asi to, ako to niekedy robíme. Snažíme si svoju hlavu za niečo skryť, vždy tam je... možno to stále ukazujeme, viete. On vidí každý kúsok z nás, rozumiete. Tak cením si to, skutočne.

6 Potom som si pomyslel, rád by som hovoril ku cirkvi a pomyslel som si, no... ja... brat Neville ku vám celý čas hovorí, tak potom, keď som tu dolu, možno niečo prinesiem... Nechcem byť taký pokrytec, keď nemám ani žiaden telefonát ani nič, a len zostať sedieť doma, a tu je cirkev otvorená. Mám... Chcem byť tu, pretože vás milujem.

7 Poviem vám, iste je to taký... to počasie tu so mnou nesúhlasí a ja... tento kraj so mnou nesúhlasí a ja som na ten vzduch, ktorý je tu, alergický. Akonáhle ma ten vzduch zasiahne, celý sa vyhádzem, a nemôžete s tým nič urobiť. A necítíme sa dobre, ani jeden z nás, keď sme tu. Sotva niekto z nás sa cíti dobre, odkedy sme tu, lebo my sme si zvykli na to vysoké podnebie.

8 Ale tá jedna vec, ktorá ma sem tiahne, ste všetci vy, ľudia. To je pravda, vy všetci. Viete, nájdete mnoho priateľov, som tak vďačný. Hádám... Ak by som to spočítal, ľudí, ktorých osobne poznám, bolo by to možno milióny po celom svete. Niekto to raz odhadol, že pravdepodobne osobne poznám asi desať miliónov ľudí. Ale je niečo na domove, na tých určitých ľuďoch. Tam je... každý to má, existujú v tvojom živote špeciálni ľudia. Viete, verím tomu. Ak nie sú, potom prečo je nás naša manželka špeciálna? A prečo je náš... Rozumiete? Sme... naše manželky alebo manželia, atď, to je špeciálne. A máte to tak pri priateľoch. Existuje niečo iné, že to milujete ich stretnúť a hovoriť s nimi. Sú také malé miesta.

v Nebi, keď náš beh dokončíme.

Vzácné Meno, aké sladké

Nádej Zeme, radosť Neba...

*Kráčame na Sion, nádherný,
nádherný Sion, kráčame na horu
Sion, to krásne mesto Božie.*

*Kráčame na Sion, nádherný,
nádherný Sion, kráčame na horu
Sion, to krásne mesto Božie.*

*Nech nespievajú tí,
čo neznajú nášho Boha,
a deti Kráľa nebeského,
deti Kráľa nebeského,
nech spievajú radostne,
spievajú radostne. (Spievajme to)*

*Kráčame na Sion, nádherný,
nádherný Sion, kráčame na horu
Sion, to krásne mesto Božie.*

241 Či vás to neprečesáva? Či nemilujete tie staré piesne? Radšej by som mal tie, ako všetky, ktoré môžete... alebo ako ktorékoľvek z týchto iných druhov piesní, ktoré môžete mať. Tieto sú dobré, staré srdcom-precítané piesne... Ó! Cítim sa tak dobre a taký šťastný, keď ich spievam, tak dobre. Ó, cítim sa taký radostný.

*Ber so sebou Meno Ježiš,
Dieťa smútku, bolesti.
Dá ti radosť, potešenie,
vezmi Ho, kde len vykročíš.*

*Vzácné Meno, (Vzácné Meno!) aké sladké (Aké sladké!)
Nádej Zeme, radosť neba,
vzácné Meno, nádherné,
Nádej Zeme, radosť Neba.*

Ako teraz skloníme svoje hlavy:

*Klaniame sa Menu Ježiš,
k nohám Jeho padáme.
Kráľa budeme korunovať*

9 A môžem pomyslieť na tento starý močiar tu, kde stála táto malá cirkev a kde nebolo nič okrem malého rybníka, predtým, ako tu stála. To je ten dôvod, prečo táto cesta je tu takto, lebo ona obchádzala ten rybník. Toto je v skutočnosti vlastníctvo... tá ulica viedla rovno tam, kde sú tie dvere. Ale to bol rybník. A pamätám sa, ako som sa sem dostal a snažil som sa nájsť miesto, aby som postavil cirkev pre Pána, bol som len mladý chlapec.

10 Počúval som týchto, túto mladú osobu a túto, ktorá je tu, ktorá sa pred chvíľou modlila, s tým všetkým nadšením. Pomyslel som si, „Vieš, zvykol som byť schopný takto sa modliť, bez toho, že by som sa vôbec nadýchol.“ A potom, keď zostarnete, trochu spomalíte, viete. Stále sa hýbete, ale máte zaradenú druhú rýchlosť, ako som tam povedal bratovi Woodsovi. Ale potom, tak dlho, ako... A potom, po chvíli znížite na malú rýchlosť, keď máte hádam sedemdesiat alebo osemdesiat. Ale viete, pritom sa stále pohybujete. Tak dlho, ako sa dokážete pohybovať, aký je v tom rozdiel? Iba trvá trochu dlhšie, kým sa tam dostanete.

11 Pamätám sa, ako som sa modlil, a rovno tu v týchto vysokých trávach, rovno tu, kde stojí teraz táto kazateľňa, asi práve, kde teraz stojí, to je to, kde som zastrčil malý kolík, kde som vedel, že postavím kazateľňu. Pán mi dal toto miesto.

Tak veru. No, rovno v tom uholnom kameni leží moje svedectvo videnia v to ráno, keď som ho kládol, keď som sotva mohol o tom pomyslieť, On povedal, „Toto nie je tvoja modlitebňa, ale konaj prácu evanjelistu,“ povedal. Obzrel som sa a videl som tam celý svet a jasnú modrú oblohu a ľudí, ktorí prichádzali odvšadiaľ, leží to tam v tom uholnom kameni. Ako som si vtedy sotva vedel predstaviť, že sa to stane, dokonca ja, keď to videnie tak povedalo, ale nezlyháva, to tam jednako bude.

12 Bol som tento týždeň už na mnohých rozhovoroch, pretože v nedeľu zostúpila milostivá Prítomnosť Pánova. A ja som mal mať voľný pondelok.

13 Mám... ešte sme si nevzali dovolenku, s deťmi. Moja dovolenka prichádza neskôr, trochu neskôr. Ale chcem vziať deti na malý čas. Musia sa teraz vrátiť do školy, tak som si myslel, že tento týždeň by bol dobrý čas. Predo mnou je zhromaždenie v Chicagu, budúci týždeň.

14 Potom som si pomyslel, pri tom pomazaní Ducha, „Teraz je

čas mať osobné rozhovory.“ Teraz je čas, že tieto... že teraz môžem zopár z nich vybaviť. Vidím niektorých ľudí, ktorí boli v tej izbe, ako tu sedia prítomní. Oni vedia, či sa Pán s nami stretol alebo nie.

15 Zvláštne je, že všetci okrem jednej ženy, ktorú Billy zaradil na začiatku do časovej medzery, nejaká žena z Louisville, ona mala malé dievčatko, ktoré tam bolo, myslím, že patria do Cirkvi Božej v Louisville alebo niečo také... Ale každý jeden prípad, každý jeden z nich, ktorí vošli, predtým, ako som odišiel z domu, Duch Svätý mi povedal, kto tam bude, a čo sa opýtajú. A ja som si to zapísal na kus papiera a povedal som, na čo sa budú pýtať, a ich otázky, a ako sa ich budú pýtať, a ako budú zodpovedané. Potom som im povedal, povedal som, „Tu je to, čo ste... pozrite sa teraz, pred pár minútami, to, čo Duch Svätý...“ Načiahol som sa na stôl a povedal som, „Povedal mi to predtým, ako ste prišli,“ rozumiete. Ale keď som bol hore v dome, vedel som, kto tam bude, a čo to bude, aký bude ich postoj a všetko o tom, predtým, ako som vyšiel z domu.

16 Videl som to už mnohokrát, keď som išiel dolu cestou, ako som sa modlil, videl som ten modlitebný rad, ako predom mňa prechádzal, a videl som meno každého človeka, ktorý bude v tom modlitebnom rade, predtým, ako som tam prišiel. To je pravda. A vedel som, kde budú v cirkvi sedieť a čo... ako budú oblečení a ako budú vyzerat'. Vy ľuďom toto všetko nehovoríte. Vy... Dejú sa niektoré veci, ale vy im to jednoducho nehovoríte. Nie je potrebné povedať im to. Ja hovorím ľuďom len veci, o ktorých si myslím, že im pomôžu, keď ma Pán potlačí, aby som im to povedal, povie, „Povedz toto.“ Nechceli by ste povedať všetko, čo ste videli, lebo to by nebolo správne, viete, vy len... samozrejme, dostanete sa do problémov a všetko také. Musíte vedieť, ako s tými vecami narábať skrze Ducha Svätého.

17 Mal som pred sebou ľudí, ktorí stáli predom mnou a pýtali sa ma otázky, vedel som to presne, ale nepovedal som im to, pretože som sa necítil byť donútený urobiť to. Pamätáte sa, myslím, že to bolo v stredu večer, keď som kázal na tému „Väzeň,“ rozumiete. Chcete to tej osobe povedať, ale niečo hovorí, „Nerob to.“ Duch hovorí, „Nerob to. Nerob to.“

A pritom ten dar sa díva rovno na to. „Nerob to. Nerob to.“ Rozumiete, tak lepšie, keď to neurobíte, lebo potom sa dostanete do problémov s Bohom.

(na každom rohu a v každom kúte)
*Jeho moc je tá istá,
 ja som tak prešťastný, že som jeden z nich.*

Ó spievaj to, cirkev.

*Jeden z nich, jeden z nich,
 ja som tak prešťastný, že som jeden z nich.
 Jeden z nich, jeden z nich,
 ja som tak prešťastný, že som jeden z nich.*

Vezmi si teraz svoju malú vreckovku...

*Jeden z nich, jeden z nich,
 ja som tak prešťastný, že som jeden z nich.
 Jeden z nich, jeden z nich,
 ja som tak prešťastný, že som jeden z nich.*

Chvála Pánovi! Amen. Sme ako deti, nie je na nás nič formálne. Boh je bez formálnosti. Je to pravda? Tak veru.

*Jeden z nich, jeden z nich,
 ja som tak prešťastný, že som jeden z nich.
 Jeden z nich, jeden z nich,
 ja som tak prešťastný, že som jeden z nich.*

238 Ste skutočne šťastní, že to môžete povedať? Len zodvihnite ruku a povedzte, „Chvála Pánovi.“ [Brat Branham a zhromaždenie hovoria „Chvála Pánovi!“ - pozn.prekl.] Som tak rád, že som jeden z nich. Som šťastný, že som.

239 Pane Bože, som taký šťastný. Jeden z nich, jeden z nich, som tak rád, že môžem povedať, že som jeden z nich. Ó, Bože, pomôž nám byť takí. Pomôž nám zachovať to Svetlo svietiace, Pane, ako pochodujeme na Sion. Udeľ to, Otče. V Ježišovom Mene, kladieme svoje životy Tebe do služby. Amen. Amen.

*Kráčame na Sion, nádherný,
 nádherný Sion, kráčame na horu
 Sion, to prekrásne mesto Božie.*

*Podme tí, čo milujeme Ho,
 nech naša radosť je známa,
 spievajme pieseň sladkým tónom,
 pejme pieseň sladkým tónom,
 a tak ňou obstúpme Trón,
 a tak... (Ó, spievajme to v Duchu)... Trón.*

*Pod', bratu môj, hľadaj Toho,
čo očistí z hriechu ťa!
A zvony radosti zaznejú
i zadržia v ohni ťa.*

*To už horí tiež v srdci mojom,
ó, chvála Jemu, česť,
ja som tak prešťaťný, že som jeden z nich. (Ste z toho radi?)*

*Jeden z nich, jeden z nich,
ja som tak prešťaťný, že som jeden z nich.
Jeden z nich, jeden z nich,
ja som tak prešťaťný, že som jeden z nich.*

232 Ó, nie ste radi? Potrasme si len ruky jeden s druhým, zatiaľ čo to spievame. Čo poviete? Urobme to.

*Jeden z nich, jeden z nich,
ja som tak prešťaťný, že som jeden z nich.
Jeden z nich, jeden z nich,
ja som tak prešťaťný, že som jeden z nich.*

*Pod', bratu môj, hľadaj Toho,
čo očistí z hriechu ťa!
A zvony radosti zaznejú
i zadržia v ohni ťa.
To už horí tiež v srdci mojom,
ó, chvála Jemu, česť, (Zodvihňime svoje ruky)
ja som tak prešťaťný, že som jeden z nich.*

Všetci spolu:

*Jeden z nich, jeden z nich,
ja som tak prešťaťný, že som jeden z nich.
Jeden z nich, jeden z nich,
ja som tak prešťaťný, že som jeden z nich.*

234 Počúvajte teraz pozorne:

*Hoci sa títo ľudia neučia ničím byť
(oni nikdy neprišli z vysokej školy)
alebo chváliť svetskou slávou,
oni všetci obdržali svoje... (Letničné požehnanie)
pokrstení v Ježišovo meno
a teraz hovoria všade blízko i ďaleko,*

18 No, my tu neprichádzame dnes večer na to, aby sme tu len stáli. Chceme počuť Slovo Pánovo. Modlili ste sa a mali sme nádherný čas, a ja... vždy, keď prídem dolu, viem, že si prinesiem len malú poznámkovú knižku s textami, lebo tam je... Niekedy brat Neville, on je taký láskavý, on sa ma len stále pýta, „Urobíš to?“ Alebo „Urobíš to, budeš hovoriť?“ A ja sa pozerám sem, až kým nájdem text na niečo, a potom odtiaľ začíname. A som si istý... no buďte si istí, že v nedeľu...

19 No, my nikdy nevieme, nedokážeme to povedať. Viete, niekedy som tu prišiel s nejakým textom v mysli, na ktorý som chcel hovoriť, a keď som sem prišiel, celkom som to zmenil. A mal som napísané miesta Písma, hovorím si, „Použijem tento text, použijem tieto miesta Písma. Keď prídu, poviem toto, tamto alebo to.“ Napíšem si, niečo ako 1.Korint'anom 5:15 a 2.Korint'anom 7:1 a Matúš 28:16, a tak ďalej, takto si to napíšem, asi takto, a zapíšem si tie miesta Písma. A pozriem sa sem dolu, viem, čo tu hovoria tie miesta Písma, a niekedy sa toho ani nedotknem, ide to celkom okolo, iným spôsobom, všetko spolu. A my len nevieme.

20 Tak teraz, ak bude Pán chcieť, chcem hovoriť na zakončenie týchto sérií služieb, odkedy som tu, v nedeľu ráno, na veľmi dôležitú vec. Tak prídte skoro, buďte pripravení zostať trochu dlhšie, možno do druhej, tak nejako. A tak je to... Mám už na tú tému napísaných asi tridsať alebo štyridsať miest Písma, ale myslím, že to, čo... to, čo sa idem snažiť urobiť, ak mi Duch Svätý pomôže, aby som zachytil to poslanstvo na mieste, kde ono je teraz, a začal ho stavať odtiaľ, kde začalo a postaviť to až do nášho času.

21 Tak keď odídem do Chicaga, potom musím ísť rovno do Arizony a potom ďalej a ďalej. A môže to byť, pokiaľ viem, môže to byť znovu na ďalší rok, možno ďalšie leto, predtým, ako sa dostanem napäť do modlitebne, jedine, že by som tadeto prechádzal, lebo mám zhromaždenia.

22 A Billy práve teraz pracuje na námorskej ceste, ktorá bude kompletnou svetovou misijnou cestou a začne ihneď po vianociach. A ja som zaneprázdnený až asi do decembra a možno budem prvý týždeň v decembri v Dallase. Tak potom v januári chcem začať na kompletom svetovom turné, kolom dokola, kompletne, a práve na tom pracujeme, zisťujeme, kde nás bude Pán viesť. A ja som taký vďačný... dokonca ľuďom, kazateľom, hoci hovorím toľko proti ich denomináciám a veciam ako to.

23 Viete, čo sa týka tých kníh, ktoré tam ležia, tak brat Roy Borders sa stará o tie pozvania a od vianoc, od prvého dňa v roku, máme viac ako tisíc pozvaní z celého sveta. Prišlo tam tisíc pozvaní. Tak Pán ma musí nasmerovať, ktoré prijať a kam ísť a čo robiť. Závisíme len na Ňom. Nemohli by ste ich prijať všetky. Nemohli by ste vziať viac ako osem alebo desať za leto, ak by ste museli, kompletne... jedine, že by ste mali jeden večer tu, jeden tam, a to je... oni prosia o dva týždne alebo tri týždne a tak ďalej, tak dlho, ako môžete zostať, alebo niektorí len hovoria „Ako ťa Pán bude viesť,“ a takto, a vy neviete presne, kde začať, alebo čo robiť. Tak my ich len necháme predložených pred Pánom, hovoriac, „Tak, Ty nám povedz, nebeský Otče.“ A vy mi pomôžte modliť sa v tejto záležitosti, rozumiete, pomôžte mi modliť sa, aby sme toto prekonalí.

24 A myslel som si, že potom, ako sme mali minulú nedeľu službu s uzdravovaním, potom možno túto nedeľu budeme vyučovať a prinesieme to jasne a ukážeme, v akom sme čase, aký je ten veľký trojaký zámer Božieho veľkého plánu od založenia sveta, a prinesiem to do dneška, ten trojaký plán Boží, plán. Pracujem teraz na druhej časti toho, snažím sa dostať miesta Písma a vyhľadávam ich a umiestňujem ich. Tak, pozrime, skloňme na chvíľu svoje hlavy.

25 Pane Ježišu, veľký Pastier ovčínca, zhromaždili sme sa tu dnes večer v Tvojom najmilostivejšom svätom Mene. Milujeme ťa, Pane, a ďakujeme ti za toto dnešné večerné modlitebné zhromaždenie, za tie hymny cirkvi, ako sme ich spievali s radosťou v našich srdciach, ako som ich počul, keď prichádzali a tleskali rukami. A potom sme išli na svoje kolená a všetci sme Ti vylievali svoje srdcia a ďakovali sme Ti, čo si pre nás urobil, a požiadali sme ťa, aby si ďalej kráčať s nami.

26 A teraz prišiel čas na čítanie slova a na niečo, o čom chcem ku ľuďom hovoriť. Nasmeruj, Otče, naše myšlienky a vezmi chválu. A povedz dnes večer skrze nás niečo, čo nám všetkým pomôže dostať sa odtiaľto so zámerom v našich srdciach, aby sme žili lepšie a bližšie Teba, ako kedykoľvek predtým. To je to, kvôli čomu sme tu, Pane, sme tu, aby sme vedeli o Tebe viac. A modlíme sa, aby si nám dnes večer odhalil Tvoju veľkú bytosť v zjavení Tvojho Slova, aby sme vedeli, ako byť lepšími Kresťanmi, a ako konať v týchto dňoch. Prosíme to v Ježišovom mene. Amen.

27 No, môj zrak padá na text tu v Izaiášovi, Izaiáš 38. Čítajme to v Izaiášovi, Izaiáš 38:

pripravený ísť, a ona povedala... A Boh ho spasil.

A asi o rok nato som ho videl tam na stanici, ako nosiča batožín. Ó, ako Pán robí veci.

A potom, keď som sa vrátil, po tomto som mal... To lietadlo malo odísť o siedmej a bolo už asi pol desiatej. A ja som si vzal taxík a vrátil som sa. A hneď vtedy, ako som vošiel do vnútra, vyhlasovali „Posledné zavolanie pre let číslo *tolko a tolko*.“ Pán zadržal to lietadlo na zemi, zatiaľ čo som sa išiel modliť za toho chlapca. Vidíte? To je to.

230 Snažil som sa myslieť na to, tú malú pieseň, jeden z nich, to je to. Ó, ako sme tu zvykli urobiť kruh a tleskať rukami, a povedali sme:

*Jeden z nich, jeden z nich,
ja som tak prešťastný, že som jeden z nich. (Haleluja!)
Jeden z nich, jeden z nich,
ja som tak prešťastný, že som jeden z nich.*

*Oni boli v hornej sieni zhromaždení
spolu tam a Duch Svätý zhora
pokrstil ich a moc do služby dal.
Čo učinil pre nich toho dňa, to isté
dá ti tiež, ja som tak prešťastný, že som jeden z nich.*

*Jeden z nich, jeden z nich,
ja som tak prešťastný, že som jeden z nich. (Či si?)*

231 Počúvajte tento verš:

*Hoci sa títo ľudia neučia ničím byť
alebo chváliť svetskou slávou,
oni všetci obdržali svoje Letnice
pokrstení v Ježišovo meno
a teraz hovoria všade blízko i ďaleko,
Jeho moc je tá istá,
ja som tak prešťastný, že som jeden z nich.*

*Jeden z nich, jeden z nich,
ja som tak prešťastný, že som jeden z nich.
Jeden z nich, jeden z nich,
ja som tak prešťastný, že som jeden z nich.*

Povedal som, „No, ako ste vedela, že som duchovný“

Ona povedala, „Vedela som, že prichádzate.“

Povedal som, „Vy ste vedela, že ja prichádzam?“

Pomyslel som si, „Ó, tu to je.“

Ona povedala, „Tak veru.“ Povedala, „Či ste niekedy čítali v Biblii, pán duchovný, o žene Sunamitke?“

Povedal som, „Áno, teta, čítal som.“

Ona povedala, „Ja som taká žena.“ Povedala, „A ja som prosila Pána, aby mi dal dieťa, mne a môjmu manželovi, a že ho vychováme pre Neho.“ Povedala, „On nám ho dal, On nám dal to dieťa.“ A povedala, „A ja som ho vychovala, milý chlapec.“ Povedala, „Dal sa dokopy so zlou spoločnosťou, duchovný, má zlú nemoc.“ A povedala, „Leží tam a zomiera, zomiera tam už teraz asi dva dni, nedokáže dokonca ani prísť k sebe, za tie dva dni. Bol tu doktor a povedal, že on nemôže žiť, povedal, on zomiera. Má pohlavnú nemoc.“ A povedala, „Sotva môžem zniesť vidieť zomierať svoje dieťa a ja som sa modliila celú noc.“ A povedala, „Povedala som, 'Pane',“ povedala, „ja som taká žena, ako bola tá Sunamitka,“ povedala, „ale, kde je Tvoj Elizeus?“

223 A povedala, „Išla som spať a sníval sa mi sen, že som stála pri tejto bránke a videla som ťa prichádzať dolu ulicou, s takým malým klobúkom, presne s takým, aký máš na hlave.“ Ale povedala, „Je len jedna vec,“ povedala, „kde je to...“ Povedala, „Ty si mal mať vo svojej ruke kufrík.“ Povedal som, „Nechal som ho v hoteli Peabody.“

Povedala, „Vedela som, že máš mať kufrík.“ A povedala, „Moje dieťa zomiera.“

Povedal som, „Volám sa Branham.“

Ona povedala, „Rada ťa spoznávam, pán duchovný Branham.“

Povedal som, „Modlím sa za chorých, počula si niekedy o mojej službe?“

Povedala, „Nie, nemyslím, že som niekedy počula.“ Povedala, „Vojdeš do vnútra?“ A ja som vstúpil a ten veľký chlapec tam takto ležal a ja som sa jej snažil povedať o Božskom uzdravení, ona chcela počuť, že ten chlapec povie, že je spasený, a bude

V tých dňoch onemocnel Ezechiáš na smrť. A prišiel k nemu Izaiáš, syn Ámosov, prorok, a riekol mu: Takto hovorí Hospodin: Usporiadaj svoju dom, lebo zomrieš a nebudeš žiť.

A Ezechiáš obrátil svoju tvár ku stene a modlil sa Hospodinovi

a povedal: Prosím, ó, Hospodine, rozpomeň sa na to, že som chodil pred tebou v pravde a celým srdcom a činil som to, čo je dobré v твоjich očiach. A Ezechiáš plakal veľmi.

Vtedy sa stalo slovo Hospodinovo k Izaiášovi povediac:

Id' a povieš Ezechiášovi: Takto hovorí Hospodin, Bôh Dávida, tvojho otca: Počul som tvoju modlitbu, videl som tvoje slzy. Hľa, pridám ku твоjim dňom pätnásť rokov

28 Nech Pán pridá Svoje požehnanie ku tomuto prečítanému slovu. Je to tu veľmi ohromná téma na krátke posolstvo, verím tomu. Chcem to nazvať: „Boh nevolá človeka na súd predtým, ako by ho prv nevaroval.“ A chcem tomu dať podklad alebo pozadie, v tomto dnešnom texte, Boh človeka vopred varuje, predtým, ako ho privedie k jeho smrti.

29 No, pri každom to tak je. Mohli by sme povedať, „No, táto osoba zomrela bez varovania.“ Nie, nie, nie. Boh nikdy... Vy neviete, čo bolo v srdci toho človeka, vy neviete, čo sa dialo v jeho živote, vidíte? Boh nikdy neprivádza človeka k jeho smrti bez toho, že by ho prv o tom nevaroval. Hovorí mu, je to niečo, je to príprava. Boh je suverénny. A On klope na srdce každého človeka. Dáva mu príležitosť prísť. No, on môže byť varovaný a potom to odmietne, a potrasie svojou hlavou a odíde preč a povie, „Ó, to je len nejaký divný pocit, prekonám to.“ Ale jednako, to bol Boh, hovoril k nemu Boh.

30 A Boh nikdy neprivádza na zem súd bez toho, že by dal prv ľuďom varovanie. Boh nikdy nič nerobí bez toho, žeby prv nevyjasnil, čo ide urobiť. A On dáva ľuďom na výber, a vy môžete... a vy môžete konať správne, alebo nesprávne. To je Jeho... Vidíte? Boh nemôže zmeniť svoju povahu. Jeho program sa nemôže nikdy zmeniť, od toho, ako to On začal. Pretože On je Nekonečný, a Jeho program a Jeho myšlienky sú všetky dokonalé. A tak, ak by to On

zmenil, to by ukazovalo, že On sa viac naučil. Tak tým, že je Nekonečný, On sa nemôže viac naučiť. Jeho prvé... Jeho prvé rozhodnutie je vždy dokonalé, a nie je nič, čo by to kedy mohlo zmeniť. Vidíte?

31 Boh predtým, ako kedy postavil človeka... On mal šancu konať nesprávne. Boh ho postavil na miesto, kde on môže prijať alebo poprieť. On by mohol prijať, alebo nie.

32 Povedzme, mimochodom, ak je tu ten kazateľ, brat Baker, myslím, že bol v ten deň na tom rozhovore, mám jeho otázky, ktoré si pre mňa zapísal, ohľadne semena hada. Mám ich tu teraz položené. Ak je tu, no dobre... Nevidím ho tu teraz nikde. Ale je to tu. On a jeho žena, veľmi milý muž a žena. Ale oni nedokázali rozumieť zopár vecí o učení semena hada, ako to... Niektoré otázky, ohľadne toho, čo som povedal, a tých kázní za tým, a kde bolo povedané o tehotenstve a tak ďalej. Ale ja... To je potom, ako brat, milý človek, on je kresťanom pár rokov, ale on len nerozumel. Vidíte?

33 Je to ťažké, ak vy ne... musíte závisieť na Duchu Svätom, pretože táto Biblia je napísaná v hádankách. Vy si nemôžete len sadnúť a čítať to ako noviny, je to ukryté. Tak veru.

Ako by ste kedy mohli ospravedlniť Boha, keď povedal tam Mojžišovi, povedal, „No, neučiníte si žiadne vyrezávané obrazy“ vo svojich prikázaniach. „Neučiníte si nič z Neba, akýkoľvek anjel, alebo čokoľvek iné, neučiníte si žiadne vyrezávané obrazy.“ A pritom v ten istý deň mu povedal, aby vyformoval dvoch anjelov z mosadze, aby ich umiestnil rovno na Trón milosti, kde je milosť. Vidíte? Vy musíte poznať Boha a Jeho prirodzenosť, predtým, ako môžete porozumieť Jeho Slovu. On... On sám má ten kľúč do Jeho Slova a On je ten Jediný, ktorý s tým dokáže zaobchádzať a otvoriť to, a On je Ten, ktorý to musí zjaviť.

34 A teraz tu zisťujeme, že Jeho povaha je taká, že vždy varuje človeka pred súdom, vždy varuje národ pred súdom a tak ďalej. On dáva vždy varovanie, pripomína nám tú zodpovednosť. Máme zodpovednosť. A Boh nás musel umiestniť tu na zem pre nejaký účel, a ten účel, pre ktorý nás On tu postavil, my sme zodpovední voči Nemu, za ten účel. Mali by ste ísť k Nemu a zistiť, čo On chce, aby ste robili. Vidíte? Ak nie.

Ak by ste išli pracovať pre nejakého človeka a on vám dá nejakú prácu na ranči, alebo niekde, a vy len vyjdete von k stodole a

tam sedel a kričal a plakal a všetko možné, a zatriasol som svojím autom, a skákal dokola takto a oni všetci tleskali rukami [brat Branham tleska rukami, zatiaľ, čo spieva, pozn. prekl.]

Ó, či nebudeš so Mnou jednu hodinu bdiť?

Zatiaľ čo pôjdem tam

Ó, ja som tam len sedel, povedal som „Ó, Bože.“ Bol som len malý chlapec, asi dvadsaťročný, behal som okolo auta, len som kričal a takto chválil Boha. Ó, čo za čas. To boli tie skoré začiatky, keď sa Boh takto pohyboval medzi ľuďmi. Teraz sme prišli do silnej Cirkvi, nie mnohí v počte, ale mocní v Duchu. Amen. Aké nádherné.

214 Potom tam zvykla byť taká malá pieseň... Pamätám si ten deň, kedy tam v Chattanooga tam v Tennessee, keď som stretol toto... Nie Chattanooga, to bolo dolu v Memphise, keď som stretol túto malú farebnú ženu, viete, stála tam, počuli ste ma to hovoriť, viete. Jej chlapec mal pohlavnú nemoc a ona mala tričko tohoto muža uviazané okolo hlavy, opierala sa takto o bránku. A Pán tam zastavil to lietadlo a nedovolil mu ísť, nejakou, a oni mi povedali, aby som prišiel... A Duch Svätý povedal, „Zober sa, a choď tadeť.“

A ja som išiel takto dolu, kráčal som a spieval. Pomyslel som si, „Ó, moje lietadlo už asi práve odíde.“ To len ďalej hovorilo, „Choď ďalej, choď ďalej, kráčaj ďalej.“ To bola tá skorá časť mojej služby.

217 Pozrel som sa, ako sa opierala tam o plot, a táto malá chyža, také malé miesto. A stála tam nejaká stará sestra, ó, ona bola... Vyzerala ako jedna z tých sestier, na 'palacinkách tety Jemimi', také veľké tučné líca, viete, a jej vlasy, jej košeľa vzadu, opierala sa takto o bránku, a ja som len... Spieval som tam tú malú pieseň... malé... čo bolo to... Zabudol som tú malú pieseň, ktorú som spieval. No, to je niečo o... To bola taká malá letničná pieseň. Také malé jubileum.

A ja som len prestal spievať, prišiel som veľmi blízko, a kráčal som a ona tam stála, a slzy jej stekali dolu po tých veľkých tučných lícach. Chcel som ju objasť. Ona povedala, „Dobré ráno, duchovný.“

Povedal som, „Teta, čo ste povedali?“

Povedala, „Dobré ráno, duchovný.“

Povedal som, „Ako ste vedela, že som duchovný?“ No, pre ľudí na juhu to znamená kazateľ, viete.

Božom Slove. Či nie je Ježiš, náš Pán, Nádherný?

209 Ó, ja Ho milujem. On je mojím Pokojom, mojím Životom, moja Nádej, môj Kráľ, môj Boh, môj Spasiteľ, môj... (Ó) Môj Otec, moja Matka, moja Sestra, môj Brat, môj Priateľ, moje Všetko. Vidíte? Zvykli sme spievať takú malú pieseň, poznáte to. Máte také tie malé letničné piesne... Ja dúfam, že majú to nahrávanie už vypnuté. Tá pieseň, ktorú sme zvykli spievať.

On je mojím Otcom, mojou matkou,

mojou sestrou a mojím bratom

On je všetkým pre mňa.

On je všetkým, On je všetkým pre mňa;

On je všetkým, On je všetkým pre mňa;

Lebo On je mojím Otcom, mojou matkou,

mojou sestrou a mojím bratom

On je všetkým pre mňa.

Pamätáte si, keď sme to zvykli spievať? Pamätá si to niekto? Ó, pred rokmi... A potom sme zvykli spievať.

Ja viem, to bola Krv, ja viem, to bola Krv

Ja viem, to bola Krv za mňa

Keď som bol stratený On zomrel na kríži

Ja viem, to bola Krv za mňa

211 Pamätáte si tú starú pieseň? Pozrime sa, ktorá bola tá ďalšia, ktorú sme spievali. Pozrime.

Ó, či nebudeš so Mnou jednu hodinu bdieť?

Zatiaľ čo pôjdem tam, zatiaľ čo pôjdem tam;

Ó, či nebudeš so Mnou jednu hodinu bdieť?

Zatiaľ čo pôjdem tam sa modliť.

Teraz premáham, premáham, premáham, premáham;

Lebo milujem Ježiša, On je môj Spasiteľ

a On sa usmieva a miluje ma tiež.

212 Zvykol to byť starý brat Smis, farebný brat, zvykol byť tu dolu pri rohu. Ó, ja som počul tých farebných ľudí tam dole, len som

len si tam sadnete a poviete, „Dobre.“ Vidíte? Vy musíte ísť len k nemu a opýtať sa ho, čo chce, aby ste urobili, a potom to urobiť. Ak pracujete pre niekoho, zistite, čo sú vaše povinnosti. A potom, ak náš život je tu na zemi, potom my by sme mali ísť ku Tomu, ktorý nás tu umiestnil. A povedať, „Pane, čo chceš, aby som činil? Čo mám robiť? Prečo som tu?“ Či to má byť žena v domácnosti, umývačka riadov, ak to má byť... Čokoľvek Boh chce, aby si robil, potom ty rob najlepšie, ako vieš, ako to robiť. Nezáleží na tom, aké je to malé, nezáleží na tom, aké je to malé, ty to musíš robiť.

Poviete, „No...“ Ten problém je, že každý z nás chce robiť prácu toho druhého. My chceme všetci niest' loptu, ako to hovoríme. Vidíte?

38 Ako tieto hodiny tu. No, každý malý pohyb v nich má svoje miesto. No, všetky časti z nich nemôžu byť ručičky. No, ja sa dívam iba na tie ručičky, aby som videl, koľko je hodín. Ale ak sa jedno z tých malých koliesok vo vnútri dostane von z poriadku, to nebude ukazovať správny čas.

39 A tak isto je to s ľuďmi. My musíme všetci, telo Kristovo musí byť na svojom mieste v harmónii. Vidíte? A potom sa môžeme obzrieť a vidieť, aká časť dňa je. Rozumiete? Potom sa svet môže pozrieť a vidieť, čo to je. Vidíte? Ale oni vás pozorujú. A ak ste len nejakým malým vlasovým perom v tých hodinách, alebo hnacou pružinou, alebo čokoľvek to je, vykonajte v tom tú najlepšiu robotu, akú len môžete.

40 No, pretože máme zodpovednosť, že sa musíme jedného dňa za to Bohu zodpovedať. Každý človek, ktorý prišiel na tvár zeme, sa musí zodpovedať Bohu za zodpovednosť. A pre mnohých z nás, správcovstvo, my sa musíme za neho zodpovedať. My... Táto zodpovednosť je správcovstvo, ktoré nám bolo poverené Bohom. Je mi jedno, čo to je. Ako som povedal pred chvíľou, „žena v domácnosti,“ potom buď skutočnou ženou v domácnosti, to je pravda. Ak to má byť farmár, buď skutočný farmár. Čokoľvek to je, do čoho ťa Boh umiestnil, aby si robil, ty v tom máš správcovstvo. Ty sa musíš za to Bohu zodpovedať. Pretože, k tomu sú potrebné všetky tieto veci, aby to bolo vykonané.

41 Ezechiášovi bolo povedané, aby sa pripravil, a aby sa dal do poriadku, pretože on sa mal stretnúť so svojim Učiniteľom. No, Ezechiáš bol kráľ a veľký človek. Všimli ste si tú jeho prosbu?

„Pane, prosím, rozpomeň sa na mňa, kráčal som pred Tebou s dokonalým srdcom.“ Čo za svedectvo, ktoré je pre nás dnes, a malo by byť. Človek, ktorý kráča pred Bohom, dokonca smrť bola nad ním vypovedaná, a Boh pritom zmenil ohľadne neho svoju myseľ, pretože Ezechiáš chcel niečo urobiť. A Boh povedal, že On nám dá túžby nášho srdca. A Ezechiášov čas prišiel a on dostal rakovinu, alebo niečo také, a oni to v tom dni nazývali „vred,“ ale my vieme, že vredy vás obyčajne nezabíjajú, oni sa obyčajne zotavujú. Ale to bola pravdepodobne rakovina, a to sa otvorilo ako vred. A Boh povedal Izaiášovi, povedal „Chod tam hore a povedz mu, že zomrie.“ A Ezechiáš mal niečo, čo ešte chcel urobiť. On mal... On mal...

43 Ak o niečo Boha prosíte, musíte mať k tomu dôvod. To je ako toto miesto Písma, na ktoré sa často odvolávam, „Ak poviete tejto hore, pohni sa, a nebudete pochybovať, ale veriť, čo ste povedali, môžete mať, čo ste povedali.“ No, to je všetko kontrolované motívom a cieľom, lebo inak sa to nestane. Vidíte?

44 Vy tu nemôžete len prísť... To je to, kde mnohí z nás robíme mnoho chýb, že ideme a hovoríme, „No, ukážem ti, že mám do tohto vieru.“ No, to v prvom rade nie je v poriadku. Boh ti nedáva dary, aby si sa s nimi len hral.

45 Ako som prednedávnom povedal, On vám nedáva videnia, len aby ste sa s nimi hrali. To nie je nič na hranie, to je posvätné. Len to použite, ako vám to Pán dovolí. Buďte Jeho väzňom. Nezáleží na tom, koľko chcete povedať tomu človeku, že sa mýli, a čo toto, to a tamto. Buďte ticho, kým Boh tak nepovie. Potom, keď Boh tak hovorí, potom tam môžete prísť s tým, tak hovorí Pán. Dovtedy na neho len zabudnite.

46 Svet je dnes taký ako Ezechiáš vtedy. Bol varovaný. Je ustavične varovaný. Cirkev je varovaná. A teraz, tieto veci sa nedejú len tak náhodou. Oni vždy majú niečo za sebou.

No Ezechiáš ochorel, mal tento vred, a to nebolo náhodou. Boh tam poslal Izaiáša a povedal mu, aby dal svoj dom do poriadku, pretože ide zomrieť. A Ezechiáš plakal a povedal Bohu, „Kráčal som pred Tebou s dokonalým srdcom, a modlím sa, aby si zachoval môj život pre túto príčinu, dobrú príčinu, príčinu Božiu.“

Boh povedal prorokovi. Povedal, „Vráť sa a povedz mu.“

48 No, nie je to zvláštne? Ezechiáš bol najväčším mužom v zemi. Vidíte? Ezechiáš bol kráľom a zbožným človekom. On bol

nepriateľovi, aby ťa zviadol. Keď Duch Svätý, ktorý je tu, chce, aby si ty poletel ku svojmu Učiteľovi, ku svojmu Pánovi, tak tam je potom záležitosť lásky, o ktorej nikto nemôže nič povedať. To je pravda, je to skutočné, je to skutočné.

Tak, ak je tam varovanie, ktoré hovorí, „Nie si na to pripravený.“ Potom pamätaj, Boh ťa možno práve na niečo pripravuje. Rozumieš? Nie si pripravený...

205 Poviete, „No, ak som sa pokrstil, potom Duch Svätý, no možno, že ma Pán vezme.“ Nie, nie len to. Ty sa vtedy len začínaš pripravovať žiť. Ty nie si pripravený žiť, kým nemáš Ducha Svätého, a potom, keď dostávaš Ducha Svätého, potom si pripravený žiť. Predtým si nebol pripravený žiť, ale teraz si pripravený žiť, potom, ako si dostal Ducha Svätého. On ťa pripravuje. Rozumiete?

Ludia povedia, „No, musím sa pripraviť na smrť.“ Ó, ja sa pripravujem na život, amen. Tá vec je, priprav sa žiť, žiť v Kristovi, víťaziaci život nad hriechom, smrťou, peklom. Ja už mám víťazstvo.

On je mojím víťazstvom, a ja som Jeho dôkazom a ja som dôkazom Jeho víťazstva. Amen. To je to.

207 „Ako vieš, že to máš?“ Mám to. Amen. On mi to dal skrze Jeho milosť. Cítim to, viem to. Vidím to pracovať v mojom živote. To ma zmenilo. A podľa tejto Knihy tu, On povedal, že mám večný život a že nebudem schopný prísť na súd, ale som prešiel zo smrti do života, pretože On za mňa zaujal môj súd. A ak On zaplatil cenu, nesnaž sa ma priviesť na žiaden súd. On to už za mňa vzal, a ja som to prijal. Tak veru. Tak nie je už viacej súd, nie je už viacej, nie je už viacej smrť. Ó, ja musím opustiť Cirkev, a opustiť jedného dňa ľudí, ale to... Ak bude Pán zhovievať. A ak sa to udeje, no, ó, ja nie som mŕtvy, nemôžem zomrieť, mám večný život. Ako môžete zomrieť s večným životom, vidíte? Vždy v prítomnosti Božej a navždy budeme v ňom. Amen. To rozochvieva moje srdce. Ó, to spôsobuje, že chcem znovu začať kázať. Vidíte? To je pravda. Ó, On je nádherný.

Či nie je Nádherný, Nádherný, Nádherný?

Či nie je Ježiš, môj Pán, Nádherný?

Oči uvideli, uši počuli, čo je zapísané v Božom Slove,

či nie je Ježiš, môj Pán, Nádherný?

Milujem to svedectvo: oči uvideli, uši počuli, čo je zapísané v

a sluch. A niekto by prijal svoj zrak, a povedal by „Existuje iný svet, slnko“? Tie... Tie pocity, vy narážate do vecí, a to, čo to je, dokážete povedať, čo to je. No, pomysleli by ste si, že ten človek sa zbláznil, pretože vy to nemáte... Ten zmysel zraku. Ak to aj nikto nemal, vy o ňom viete. Počuli ste ľudí, ktorí povedali takéto veci, ale vy ste v to pochybovali. Ale my vieme, že pomocou tohoto zmyslu je to reálne. Je to reálne miesto. Je to... Je to miesto, kde dokážete vidieť. Vaše zmysly to dokazujú.

199 No, tá jediná vec, ktorú urobíte, keď zomriete, vy len zmeníte týchto päť zmyslov, (Sláva) a vy len prijmete iný zmysel. A vy ste nažive vo vyššom zmysle, o tisíckrát vyššom, ako tento v tom druhom živote. Život, kde neexistuje žiadna smrť, kde neexistuje žiaden smútok. A tie veci, o ktorých teraz nič neviete, vy ich vidíte jasne, keď tam prejdete. Vy to teraz nerozumiete, pretože vy len do toho narážate, nemáte na to zmysel. Poviete, „Cítim dnes večer taký zvláštny pocit, zdá sa mi, že je... Chcem len kričať, plakať alebo niečo.“ To sú anjeli Pánovi, rozumiete?

200 Ako niekto povie, viete, kto by nikdy nemal zmysel zraku, povie „Z času na čas cítim niečo skutočné, taký pocit, akoby teplo.“

Poviete, „To je slnečné svetlo.“

„Čo je slnečné svetlo? Nikdy som ho nevidel.“

„Neexistuje žiadne...“ Vidíte, on nikdy nevidel, nevie, čo to je. Vidíte, niekto tam mu to musí povedať, niekto, kto to môže vidieť. Ó, vidíte?

My sa len meníme, my sa len meníme, nebojte sa smrti. Smrť nie je nič iné ako strašiak. Ježiš to porazil. Dokonca aj Pavol, keď prišiel ku koncu cesty, povedal, „Smrť, kde je tvoj osteň, kde je tvoj strach, hrob, kde je tvoje víťazstvo? Povieš, že si ma dostala? Chcem ti ukázať, tam na Jeruzalem, tam je prázdny hrob. „Ja som ten, ktorý premohol smrť aj peklo.“ A ja som v ňom a ty ma nemôžeš zadržať, znovu povstanem.“ Ó, a On povedal, „Je tam pre mňa odložená koruna, ktorú Pán, ten Spravodlivý Sudca, dá mne a nielen mne, ale všetkým tým, ktorí milujú Jeho príchod.“

203 Vy Ho milujete, chcete Ho vidieť prichádzať, čakáte na Neho. Je to dlhý príbeh. Je to dlhé čakanie. To je záležitosť lásky. Ale vy sa len nemôžete dočkať, kým Ho uvidíte. Ó, takto to je. Ó, to je ten čas, na ktorý vyhladáme. To je tá hodina. Ak tvoje srdce nie je dnes večer také, priateľu, buď opatrný. Rozumieš? Buď opatrný. Nedovoľ

skutočným mužom. Ak mohol prosiť toto pred Bohom, a Boh ho za to nepokarhal, „Chodil som pred Tebou s dokonalým srdcom.“ No to hovorí za všetko. Vidíte? A Boh nikdy nepovedal, „Nie, Ezechiáš, nerobil si to.“ Ale On pripustil, že on to robil. A On povedal, „Idem... Idem tvoj život zachovať, a o trochu predĺžiť (vidíte?), idem ti dať tvoju požiadavku.“ Pretože on bol spravodlivým človekom. On bol skutočným sluhom Kristovým.

50 A potom my cítime, že máme právo o niečo požiadať, ak je náš cieľ správny a náš motív k tomu.

No, vidíme dnes, že za tých mnoho posledných rokov, povedal by som, že za posledných pätnásť, alebo viac rokov, že cez národ ustavične prechádzalo varovanie, „Čiňte pokánie alebo zahyniete.“

52 Všimnite si, hovoril som dnes s manželkou, veľmi skoro ráno a ja... Bolo to skoro pri raňajkách, sedeli sme spolu pri stole a hovorili, pred tým, ako som odišiel. Povedal som, „Žena...“ Ona hovorila o Billy Grahamovi, a o jeho žene, ako jednoducho sa snažia žiť, a tak. Povedal som, „To je skutočný sluha, keď sa on nesnaží... Keď on... Ten človek, možno zarobí dva, alebo tri milióny za rok na svojich kompaniach, ale on si to neberie, jeho nadácia to berie a dáva to späť do práce a na vysielanie atď. A Billy dostáva nejakých dvadsaťpäť tisíc na rok.“

53 Ona povedala, „Ako kedy dokáže minúť dvadsaťpäť tisíc za rok?“

Povedal som, „On berie toľko, koľko musí mať, to je všetko. Má dom, za ktorý musí platiť, a všetko.“ Pokračoval som a povedal som, „Mám veľa rešpektu pre Billy Grahama.“ Povedal som, „Pretože on má posolstvo a to posolstvo pokánia.“

55 A tam, poviem vám, nie je nikto, koho poznám, kto je dnes v krajine, koho Boh tak použil s nejakým posolstvom, ako Billy Grahama. Ó, on to tam má pevné, stojí tam len, a mám na mysli, on volá tých politikov a členov cirkvi ku pokániu. Ale to je len potiaľ, ako sa on dostáva.

56 A tu prichádza brat Oral Roberts, ďalší veľký sluha Pánov. A nie je nikto, kto tam ide, kto by sa mohol porovnať s Oralom Robertsom. Ten jeho buldockey stisk, ktorý... On tam jednoducho vyháňa zlých duchov a vzýva Meno Pánovo, a tie malé senzácie a tak ďalej, o Božskom uzdravovaní. To je pravda. Tam je posol, pre

letničných. Tam je posol pre denominačný cirkevný svet a ten chladný svet.

A potom, keď sa obzrieme v našej malej pokornej službe, ktorá vyhlasuje, že „Ježiš Kristus Ten istý, včera, dnes a na veky.“ Vidíte? Čo to robí? Zvoláva skupinu nevesty. Vidíte, to povoláva z oboch týchto skupín. To berie koleso z kolesa. Rozumiete, čo mám na mysli?

59 A potom Boh potvrdzuje posolstvo, ktoré káže Billy Graham. Boh uzdravuje nemocných, skrze modlitby Orala Robertsa. A Boh produkuje tie veci, ktoré Ježiš... Dokazuje, že Ježiš Kristus je Ten istý, včera, dnes a na veky. A to povoláva tie veci, ktoré... To sú posolstvá tejto hodiny. A každé jedno z tých posolstiev volá, „Čiňte pokánie, alebo zahyniete.“ To je pravda. Čiňte pokánie, alebo zahyniete. Nie sú žiadne nádeje, všetko je to preč. Svet je varovaný o Jeho príchode. Každé jedno z tých posolstiev hovorí a varuje, ohľadne príchodu Pána Ježiša, do oboch denominačných cirkví...

60 Pamätajte, Boh je vždy v trojkách, (aha) ako Otec, Syn a Duch Svätý, a ospravedlnenie, a posvätenie, krst Duchom Svätým, atď. On je v trojkách. No, Boh je tým posolstvom pokánia pre nominálnu cirkev. Boh je v posolstve Božského uzdravenia, pre letničnú cirkev. Boh je v posolstve pre Nevestu. Vidíte? Tak nachádzame, že všetko to povolanie, jedno do *tohoto*, *toto* do *tohoto* a *tamto* do *tohoto*. Boh povoláva cirkev von zo sveta. Povoláva cirkev z denominačnej cirkvi do Letníc a povoláva Nevestu von z letničných.

Ako Luther, Wesley a teraz, vidíte? To je všetko len dokonalé v predobrazu a nie je ohľadne toho žiadna chyba. Ukázal som všetky konce toho, a strany a zvnútra a zvonku a ukázal som to pomocou Písma, tú chronológiu toho, až kým vieme, že je to absolútne pravda. Vidíte? Nie je tam žiadna chyba. V nedeľu dúfam, že Boh nechá, aby to vpadlo hlboko, že nebudete nikdy schopní sa od toho dostať preč. Vidíte?

63 No, Boh dáva varovanie, pripravuje na súd. Atómové bomby sú v hangároch. Všetko sa pripravuje. A Boh predtým, ako dovolí, že toto sa stane, On dáva zavolanie, ako to urobil v Sodome, „Vyjdite z toho, pripravte sa, niečo sa ide stať, ako vo dňoch Noeho, predtým, ako Boh zoslal vody, aby zničili svet v tomto veľkom predpotopnom svete, ktorý vošiel do hriechu, a Ježiš jasne povedal, že to bol deň,

pretože On prv miloval mňa,

a vykúpil mi spasenie na Golgote.

194 Ako teraz potichu... Či si uvedomujete, že každý jeden z nás, ktorí sme tu, to tu musia opustiť, opustiť tento svet? Či viete, že človek, ktorý je narodený zo ženy, je krátkych dní a plný problémov? Či ste vedeli, že preto, že sme narodení z toho stromu zo záhrady Eden, zo smrti, že musíme zomrieť? Sme ovocím matkinho lona a musíme zomrieť. Musíme sa oddeliť od tohoto života. Mladí alebo starí, v tom nie je rozdiel. Ak ten najstarší muž alebo žena, ktorí sú tu, prežijú cez noc, ona prežije, alebo on prežije mnoho desaťpätnásťročných detí. Stovky z nich zomrú po celom svete, ešte pred ránom, deti. Tak všetko, na čom záleží, je, čo robíš práve teraz.

195 Toto môže byť tvoja posledná príležitosť. Mladý alebo starý, si schopný ísť do cirkvi. Nenechaj ani jednu vec neurobenú. Buď hlboko úprimný. Zlož každý hriech a všetko nabok. Pozri sa Bohu rovno do tváre, a opýtaj sa otázku, „Pane, ľúbim sa Ti? Čo ešte by som mohol urobiť, Pane Ježišu? Nikdy nebudem mať viac už takú príležitosť, potom, ako sa tento život zakončí, aby som Tebe slúžil. Toto je jediný čas, ktorý mám, Pane Bože, len mi dovoľ vedieť, čo chceš, aby som robil. Ak mám ísť urobiť toto, alebo urobiť tamto, rád to urobím.“

Či to myslíme... Myslíme to tak úprimne? Či to aj tí malí tak myslia? Či to aj tak tí v strednom veku myslia? Či to tak aj tí starí myslia? Či to tak tínedžeri myslia? My musíme ísť. A ako vieš, či nebudeme všetci preč ešte pred ránom? My to nevieme. Ty povieš, „To mi naháňa strach.“ To by nemalo. Úprimne povedané, to by ťa malo robiť najšťastnejším, keď vieš, že ideš opustiť tento starý dom trápenia.

197 Existuje iný svet, nebudeš musieť ísť veľmi ďaleko, on je rovno s tebou. Je rovno okolo teba.

Ty len, ty... Boh ti dal len päť zmyslov. A to je na to, aby si sa kontaktoval s týmto, s týmto svetom.

Ale existuje iný svet, pre ktorý nemáš zmysly, aby si sa s ním kontaktoval. Nemôžeš sa s ním kontaktovať, pretože to nemáš.

Napríklad, povedal som v nedeľu večer, možno že ste to nerozumeli, čo... My máme päť zmyslov, zrak, chuť, hmat, čuch a sluch. Ale čo ak by ste nemali zrak, mali by ste len chuť, hmat, čuch

Pane Bože, my Ti za to ďakujeme. Vieme, že ten čas sa približuje.

190 Modlím sa, Bože, aby i dnes večer, ak sú tu takí, ktorí Ťa nepoznajú, ktorí ešte nemajú svoj pokoj... A možno dnes večer, zatiaľ čo sme hovorili, ten malý hlas ku nim hovoril dolu do ich srdca, „cítim varovanie, že už tu nemôžem byť príliš dlho.“ Ó, Bože, nech dajú teraz svoje domy do poriadku. Nech je všetko umiestnené, nech ten chlad... Možno, že sú kresťanmi, ale oni neurobili... Oni žili pod týmto tak dlho a uvideli toľko vecí, až to pre nich stratilo hodnotu. Je to... Tie veci, oni to berú na ľahko, namiesto toho, aby to bolo skutočne hlboké a úprimné. Ó, Bože, nech sa dnes večer prekontrolujeme, udeľ to. Vediac, že tieto veľké veci sú len znameniami pre nás, toho veľmi skorého vytrhnutia Cirkvi. A ak sme obťažení hriechom, neverou, lenivosťou, vtedy nepôjdeme do vytrhnutia. Vieme to, Pane, tak sa modlíme, aby si do nás vypálil Svätého Ducha, dolu do našich srdc. Ó, Bože, polož naše duše do ohňa s Tvojím požehnaním. Pomôž nám rozumieť.

192 Požehnaj teraz spolu týchto ľudí. Požehnaj nášho vzácneho pastora a jeho manželku. Požehnaj diakonov, dôverníkov a všetkých laikov, odpusti naše hriechy, uzdrav naše nemoci, Pane, a zapáľ naše srdcia, a nech môžeme ísť z tohto miesta s posolstvom varovania, ako stretávame ľudí, ktorí sú v hriechu, a hovoríme im. „Priateľu, či sa nehanbíš robiť takéto veci, keď vieš, že jedného dňa budeš musieť stretnúť Boha?“ Udeľ to, Pane. Porúčam ich teraz Tebe, porúčam to posolstvo a všetko spolu, aby pracovalo spolu pre Tvoju Slávu. V Mene Ježiša Krista, amen.

193 *Milujem Ho, milujem Ho,
pretože On prv miloval mňa,
a vykúpil mi spasenie na Golgote.*

Či Ho nemilujete? Pomyslite na to, čím sme, pozrite, ako ďaleko na tej ceste sme, priatelia.

Pozrite sa späť dolu na tú cestu, odkiaľ to ide z dní Luthera a Wesleyho, až rovno cez tie veky. Pozrite sa sem, kde sme. Rovno tu, na vrchu Pyramídy, rovno tu, kde to Boh dokázal, že Biblia bola cez tých sedem Pečatí dokonale zjavená. Očakáva to teraz len na tých sedem tajomstiev rovno na konci, pri príchode Pánovom a vytrhnutí Cirkvi, čo sa môže stať ešte pred ránom. Ó.

Milujem Ho, milujem Ho,

ako je tento. „Ako bolo vo dňoch Noeho, tak to bude pri príchode Syna človeka.“ Ako ženy vystrájajú a vydávajú sa a vydávajú, a veľké vedecké výdobytky, a chytrí, vzdelaní idú na tú intelektuálnu stranu. A to malé pokorné stádečko ide na jednu stranu, čaká na ten zostávajúci súd a únik. A predtým, ako Boh poslal súd, On poslal proroka, (aha) práve tak, ako to urobil Ezechiášovi. On povedal, „Priprav sa, lebo súdy sú pripravené spadnúť!“ A On tých ľudí na ten čas pripravil. Noe pripravil ľudí, a to bolo volanie milosrdenstva pred súdom.

67 Ninive bolo dané poznať predtým, ako prišiel ich čas. Boh sa pozrel dolu na Ninive a povedal, „Som už z týchto vecí unavený a chorý.“ Ja rozumiem, že hoci... že oni, hoci boli veľkí, boli pohania, pohanský svet... Ich mesto, ako to bolo v tých dňoch, oni ich posudzovali podľa mesta, teraz je to podľa národov, teraz, potom, ako sa tá populácia rozšírila, ako sa rozšírila. On povedal, „To veľké mesto je úplne vydané do hriechu.“

68 A Boh predtým, ako by poslal súd, On poslal posolstvo varovania, „Vyjdite z toho, dajte sa do poriadku!“ Sledujte, ten prorok nič nepovedal, ale aby... Povedal, „Za štyridsať dní bude toto mesto zborené!“

69 Ó, ako je to niekedy ťažko, urobiť také veci, ako povedať ľuďom. Ak to ten prorok nebude sledovať, dostane sa do problémov, pretože on to trochu posunie na jednu stranu, bude sa to snažiť urobiť ľahkým, alebo bude robiť trochu kompromis tu a trochu tam, ale ten pravý prorok, ktorý má nariadenie od Boha, by nikdy nemal na ničom robiť kompromis. On by to mal absolútne položiť rovno na tú líniu.

70 To je ten dôvod, prečo On použil tak často ducha Eliáša, pretože ten duch vždy vykonal Jeho príkazy. Vidíte? Vidíte, to prinieslo Jeho príkazy rovno tam, kde to bolo. A to je vždy, „Navráťte sa do Slova.“ Vidíte? To je vždy, priviesť ich naspäť do Slova.

71 No, nachádzame Ninive v hriechu. A prorok trochu váhal, pretože to bol pohanský svet, to bol pohanský národ, pohanskí ľudia. Nie jeho vlastní. To neboli Hebreji. Oni boli pohania. Veľká loď, obchodný morský prístav, aký malo Ninive. Bol tam veľký rybársky priemysel, ľudia chytali ryby. A oni, oni mali... Musela to tam byť veľká hriešna krajina: veľa peňazí. A kde je veľa peňazí, a ľudia sa nachádzajú v tom populárnom názore toho dňa, tak tam sa usadzuje

hriech a násilie.

72 Boh bol z toho unavený. Tak On mal v zemi proroka. Tak povedal svojmu prorokovi, „Chod' dolu do Ninive a krič a povedz, 'Za štyridsať dní bude toto mesto zborené.'“

73 No, Jonáš si teraz pomyslel, „Vieš, možno sa dostanem trochu do problémov.“ A tak on si chcel byť viac istý. Tak si myslel, že si zoberie takú malú dovolenku a pôjde dolu do Taršíša. A zistili sme, že tam zostávalo len štyridsať dní. Vidíte?

74 Tak, to posolstvo je naliehavé. Čas je na blízku. Nezabávajte sa s inými vecami a so získaním titulu bakalára umenia a zistiť niečo. Tá hodina je na blízku. To je to, čo sa dnes deje s ľuďmi. My sa snažíme postaviť veľké školy a mať takéto veľké veci. Zatiaľ čo milosrdenstvo... Ó, ak kážeme príchod Pánov, načo potrebujeme školy? Potrebujeme pokánie voči Bohu. Vidíte?

75 Ako Hudson Taylor povedal tomu mladému misionárovi. Povedal... Alebo tomu mladému čínskemu chlapcovi, ktorý k nemu prišiel, povedal „Pán Taylor.“ Povedal, „Pán Ježiš ma naplnil svojím Duchom.“ Povedal, „Som taký šťastný.“ Povedal, „Mal by som si teraz vziať desať rokov, aby som získal svoje tituly atď?“

76 On povedal, „Synu nečakaj na tituly, ak tá svieca je zapálená, chod' a povedz to. Chod' a povedz to, nečakaj na titul. Nie, bude napoly vyhorená, predtým, ako získaš svoj titul.“

77 Urobme to, keď je to zapálené. Ak nepoznáš nič iné, len povedz, ako to zostalo zapálené. Nesnaž sa zaujať niekoho miesto, alebo niekde miesto. Keď to vieš, len povedz, čo vieš o tom, čo je Pravda. „Toto je to, ako to prišlo na mňa a toto je to, ako sa ohľadom toho cítim.“ To je... Ak nepoznáš viac ako to, povedz to. Poďme, to Posolstvo je naliehavé, čas je na blízku.

78 No, čo ak by Izaiáš povedal, „Dobre, teraz počkám a uvidím, ako sa mu najprv darí s tým vredom.“ Vidíte? Uvidí, ako to... Vidíte, Boh mu povedal, „Chod' tam a povedz mu to teraz.“ Rozumiete?

A On povedal Jonášovi, aby išiel. Ó, a keď on tam vyšiel do toho oceánu a tam v tom hlbokom mori, a tá loď tam uviazla v búrke a oni zdvihli plachty a to ju točilo a točilo, a oni sa divili, čo na svete sa to deje. Ale nedokázali to zistiť, zdalo sa, že do lode sa dostáva voda. A každý človek volal na svojho Boha. A prvá vec, viete... Jonáš bol na svojej dovolenke, tak on si myslel, že si môže trochu pospať,

185 Nech vás Boh žehná, Cirkev. Držte sa Božej nemennej ruky. Tak veru. Ak cítite Jeho prítomnosť, chod'te ku Nemu. Ak je niečo zlé vo vašom srdci, dajte to do poriadku. Nezostalo nám veľa času. Príchod Pánov je na blízku. Veríte Mu? Ó, či tam nebude nádherne? Čo za čas, keď uvidím tých starých veteránov, ako sa tam prechádzajú po Raji. Ó, vyhlíadam tú hodinu.

186 Pamätám si, ako hovoril môj brat, keď sa vracali spoza mora, z tých starých bojových polí a vecí, povedal, „Tí starí veteráni, keď prišli na dohľad sochy Slobody, oni zdvihli tých mrzákov, aby mohli vidieť sochu Slobody.“ To je prvé, čo vidíte z lode, keď prichádzate, pretože ona je taká vysoká. „A keď uvideli tú zodvihnutú ruku tam,“ povedal, „tých mužov to prekonalo a začali plakať, a tí veľkí muži, ako tam stáli, padli rovno na palubu a začali plakať.“ Čo to bolo? Znamenie slobody. Všetko, čo kedy milovali, ležalo rovno tam za tým znamením.

Ó, ale čo to bude, keď budem počuť tú starú loď Siona, ako v to ráno zatrubí, a ja uvidím tie zástavy, ako sa trepecú, keď bude skončený ten boj a vyhrané víťazstvo. (Haleluja) A my prichádzame domov, kde smrť, hriech a peklo je premožené, a kde nie je už viac hriechu, nie je viac smrti, nie je viac smútku. Môžem počuť, ako píska tá píšťala. Ó, blížime sa k tomu Mestu. Tak veru. Tie privalové vlny prichádzajú, tá stará Loď sa pohybuje na svoje miesto. Bože, pomôž nám žiť pre tú hodinu.

188 Pane Ježišu, sme ľudia, ktorí sa snažia robiť to najlepšie, ako vedia, so všetkým, čo je v nás, aby sme kráčali vo Svetle Evanjelia, Tvojho veľkého Evanjelia, kde Ty si zomrel, aby si napravil. Sme tak vďační, že môžeme vidieť v týchto zlých temných dňoch, že žijeme teraz v tejto hodine, že vidíme objavujúce sa znamenia. Ó, Bože, ako je to ten nápis na stene, my Ti ďakujeme, Pane, že to môžeme vidieť a vedieť, že vyslobodenie je na blízku. Kážeme, prechádzame krajinou, vidíme Ťa, ako konáš veľké znamenia, denne sa ukazuješ, každý rok. Neprejde rok, kedy by to veľké Tvoje Nadprirodzené znamenie nezasiahlo zem. A my to vidíme a vieme, že tá veľká Božia armáda pochoduje vpred.

Ó, nie veľká v počte, ale čo za mocná skupina je to, ktorá má večný život. Bolo povedané, „Oni prebehnú vojskom a preskočia múr.“ Áno, to vojsko smrti nás nebude môcť nijako zadržat'. Ona cez to rovno prebehne, preskočí múr medzi tým prirodzeným a nadprirodzeným a pôjde do Božieho náručia, do tej Veľkej Večnosti.

je Pravda. Amen.

181 Existuje prichádzajúce požehnanie s takou istotou, ako existuje prichádzajúci hnev. Ó, mali by sme dnes večer jedno z toho vyhliadať. Ty budeš musieť vyhliadať buď hnev, ktorý na teba padne, a zničenie, alebo budeš vyhliadať vzkriesenie Pána Ježiša. Ten istý Boh, ktorý Ho zaslúbil... Som tak rád.

*Čakám príchod toho šťastného dňa Milénia,
keď príde náš požehnaný Pán
a vytrhne preč svoju očakávajúcu Nevestu;
Ó, moje srdce túži, vzdychá po tom dni sladkého uvoľnenia,
keď náš Spasiteľ príde opäť späť na zem.
Potom hriech a smútok,
bolesť a smrť tohto temného sveta pominie;
V tej slávnej vláde s Ježišom na tisíc rokov pokoja;
(Ó! „A vždy budeme s Pánom...“)*

182 Čo Boh povedal, to sa musí stať. „Budú stavať domy a budú ich obývať. Budú sadiť vinice a budú jesť ich ovocie. Nebudú sadiť a iný to zdedí, budú sadiť svoje vlastné vinice, a zostanú s nimi,“ amen, amen. „Neuškodí, ani nezničia na celom vrchu Mojej Svätosti,“ Haleluja!

Keď toto smrteľné oblečie nesmrteľnosť, táto smrť je pohltená vo Víťazstvo. Potom Ho uvidíme, ako On je, a budeme mať telo ako Jeho Slávne Telo. Ó, čo za čas, ktorý prichádza.

184 Ten istý Boh, a tí istí proroci, ktorí predpovedali Slovo Božie, alebo hnev, ktorý má byť vyliaty, povedali tiež o týchto prichádzajúcich požehnaníach. Som tak rád, Boh nikdy nedáva nejakému národu zničenie, bez varovania. On nikdy nedáva človeku zničenie bez varovania. A teraz, ak to On robí, máme niečo, čo sa nám stalo, potvrdenie znamení s nami, ten Veľký Duch Svätý, ktorý sa pohybuje medzi nami a „nabíja“ Cirkev Jeho prítomnosťou, ako potvrdzuje Svoje Slovo. Potom sa Cirkev pripravuje na vyšplhanie sa do oblakov v jednom z týchto dní, skrze Moc Božiu. Pretože to je varovanie, zložiť každú t'archu a hriech, ktorý nás s takou ľahkosťou sužuje, aby sme mohli letieť s trpezlivosťou tento beh, ktorý je pred nami, ku Autorovi a Dokonávateľovi našej viery.

a on tam musel ísť do podpalubia lode, a ľahol si tam s vystretými nohami a zaspal. A niekto povedal, „Zobud' sa, lenivec, a volaj na svojho Boha.“ A Jonáš vedel, čo nie je v poriadku. Tak isto každý človek vie, čo dnes nie je v poriadku. Vidíte?

81 A on povedal, „To je moja chyba. Vezmite ma, zviažte mi ruky a hodte ma do mora, a potom ten problém prestane.“ A oni boli tak trochu džentlmeni, tá skupina ľudí a oni to nechceli urobiť, ale zistili, že on je prorok a že vie, o čom hovorí. On povedal, „Myslel som si, že si najprv vezmem dovolenku, ale Pán nechce, aby som si vzal túto dovolenku. Musím ísť tam dolu, mám prácu, ktorú musím vykonať. Pomyslel som si, že si trochu odpočiniem pred tým, ako pôjdem, ale ja musím ísť. Posolstvo je naliehavé, musím tam ísť.“

82 Viem si predstaviť, že keď tá určitá pripravená ryba dostala Jonáša do svojho žalúdka, urobila čelom vzad, a striekala vodu po celej krajine a hnala sa do Ninive tak rýchlo, ako len mohla. Boh tam bral posolstvo v tej určitej pripravenej rybe. A ona trielila do Ninive zo všetkých svojich síl, pretože ona mala na palube posla, a on sa tam musel dostať. On nasadol na nesprávnu loď, ale Boh pre neho poskytol loď.

Tak viete, Boh je schopný urobiť veľké veci, ak Ho len počúvame. Vidíte? On urobí... On urobí cestu tam, kde nie je žiadna cesta. On je cestou, a keď je posolstvo absolútne naliehavé, ako je to dnes, Boh poskytuje cestu.

84 Znovu si všímame, kedy Ámos... Kázal som o tomto chlapíkovi Ámosovi, ak si chcete niekedy prečítať ten príbeh, je to ohromné. Čítajte príbeh Ámosa, prvú kapitolu Ámosa. On je ďalším typom varovaní, predtým, ako na hriech udrie súd. No, to mesto, ktoré tam išiel varovať, to bola skupina Židov, ktorí sa dostali tak trochu pomimo tej vyšliapanej cesty a stali sa veľkým turistickým centrom. A predstavujem si, ako som to raz ráno ilustroval, keď som hovoril o ňom, že keď jeho plešatá hlava išla na vrch toho kopca a jeho malé, staré oči sa takto zúžili, ako sa pozrel dolu, a videl hriech toho veľkého národa a ľudí, prstami si takto hladil svoju bielu bradu...

Ó, čo za vec. Ale nikto nevie, odkiaľ prišiel.

Nikto nepozná tých prorokov, oni len niekde povstávajú a idú tou cestou.

86 Ale on išiel do toho mesta s „Tak hovorí Pán.“ Čiňte pokánie,

alebo zahyniete! Lebo Boh zničí tento národ, vymaže toto miesto zo zeme. Vy ste urobili dohodu so svojim nepriateľom a myslíte si, že máte pokoj so svojim nepriateľom. Ale po celý čas sa tam Asýrčania pripravujú. Nemôžete dvaja spolu kráčať, pokiaľ sa nezhodujete. To je všetko.“ Tak on povedal...

A Boh chce, aby sme sa oddelili. On chce, aby sme vyšli z toho sveta. Nie snažiť sa žiť aj so svetom, aj s Bohom. Nie snažiť sa ísť podľa sveta, a podľa Boha. Musíte žiť pre jedného, alebo pre druhého. Musíte veriť jednému, alebo druhému.

88 A teraz zisťujeme, že tento Ámos, on istotne predpovedal súd na týchto ľuďoch, jedine, že by činili pokánie. A, ó tak isto to pasuje do nášho dňa. Myslím si, že toto veľké mesto, ako sa späťne cez toto znovu pozerám, to veľké mesto tam dolu, ako ono bolo cele vydané, a tá veľká ekonómia, ktorú mali, a to všetko, prosperovalo to. A oni si mysleli, že sú presne vo vôli Pánovej, pretože prosperovali. Ale zistili sme, že Boh nie je vždy Autorom prosperity. Nie, Boh... Niekedy, keď sa prosperita dostáva do cirkvi, to ju odťahuje od Neho.

89 Viete, Boh raz hovoril k Izraelu. Povedal, „Našiel Som ťa krvavú na poli, a umyl Som ťa a priviedol Som ťa dnu.“ Aby bola Jeho vlastným dieťaťom. „A keď si narástla na krásnu mladú ženu, začala si hrať rolu smilnice.“ Povedal, „Ty, ty si sa vydala každému okoloidúcemu.“ Vidíte? „Ale keď si bola biedna a v potrebe, keď si mala potrebu, slúžila si Mi, ale keď Som ťa požehnal a dal Som ti množstvo, potom si odo Mňa odišla.“ A je to presne tak dokázané. Ó.

No, zisťujeme, že tento prorok skutočne na tento národ udrel, tento Ámos. On bol len pohoničom. Ale zisťujeme, že keď on to urobil, udrel to a povedal im, čo sa stane, a povedal im, že ak sa nedajú do poriadku s Bohom, že ten nepriateľ, ktorý sa s nimi spriatelil, bude práve ten, ktorý ich zničí.

91 No, zisťujeme, že naša pyšná Amerika neutečie hnevu Božiemu. Ako som raz hovoril, odkedy som tu, som si istý, že to bolo tu. O tom všetkom na konci. Viete, nevidím nič, na čom by sa dalo stavať. Nemôžete stavať na politike, je preč. Nemôžete stavať na sociálnom živote, pretože je zdemoralizovaný. Je tam... Nie je tam nič, na čom by ste mohli stavať. A nemôžete na nič položiť žiadne nádeje.

súd, ale si prešiel z neho.“ Amen. Povedal som, „ako teraz bije tvoje srdce?“

On povedal, „Verím tomu, počul som to, prijal som to.“

Povedal som, „Potom podľa toho Hlavného Špecialistu, toho Vedúceho Chirurga, Hlavného Doktora Večného Života, to hovorí, „Prešiel si zo smrti do života a nikdy nepôjdeš do odsúdenia.“

176 On povedal, „Keď som ťa počul kázať, na Meno Ježiša Krista, pre vodný krst, išiel som rovno za tebou a ty si ma pokrstil,“ povedal, „ja... Ten človek, ktorým som kedysi bol, už ním viac nie som, niečo sa mi stalo. Zvykol som sa o to nestarať, a išiel som inou cestou, ale obrátil som sa a začal som ísť touto cestou. A moje srdce bije dňom i nocou, aby som sa bližšie dostal ku Nemu. Každé Slovo z toho, ja mu verím. Hovorím „amen“ každému kúsku z Neho. Nezáleží na tom, ako ma to reže, chcem sa s tým rovno vyrovnáť. A pokiaľ viem, tak som sa vyrovnal.“

Povedal som, „Zdá sa mi, že tvoje srdce bije veľmi dobre, verím, že si teraz i duchovne schopný.“ On povedal „Som zvedavý, že keď sa odohrá vytrhnutie, či v ňom môžem ísť, brat Branham?“

Povedal som „To nie je na mne, aby som povedal, kto ide a kto nejde.“

180 On povedal „No, ja by som tak rád žil, chcem... Tak veľmi chcem vidieť vytrhnutie.“

Povedal som, „V poriadku, dovoľ mi, nech sa pozriem, čo tu tá vedecká Kniha hovorí, na tú tému, ohľadne vedy duše.“ Povedal som, „No, hovorí to toto, 2. Tesaloničanom v 5. kapitole, tam je povedané, „My, ktorí pozostaneme nažive do príchodu Pánovho, nepredstihneme (to znamená nezabránime) tým, ktorí spia (odpočívajú). Lebo trúba Božia zaznie a tí, ktorí spia (alebo odpočívajú), sa prebudia najprv (oblečú nesmrteľnosť), potom my, ktorí sme nažive, v ten deň (v tom čase potom, čo už oni vstali... Vidíte?) Potom, my budeme v okamihu premenení a stretneme sa s nimi a pôjdeme hore, aby sme sa stretli s Pánom v povetrí, boli spolu s nimi vychvátení.“ Či budeš spať, alebo nie, či urobíš toto, alebo či to neurobíš, či si pochovaný, ak by si ani vôbec nebol pochovaný, jednako tam prídeš, nič ťa nemôže zadržať, budeš tam.“ Povedal som, „Brat Dauch, ak Ježiš nepríde až po moje vnúcatá, mojich pra-pa-pa-pravnúcat, ty tam jednako budeš rovno v tom momente a budeš tam predtým, ako budú oni premenení, ak pôjdu.“ To

No, keď vidíme, že čas je na blízku, nech každý cíti, že je varovanie, činiť rýchlo pokánie, pred tým ako udrie Boží hnev.

No, prenesme to na Branhamovu modlitebňu. Pozrite, my sme videli tieto veci a vieme, že sú pravdou. Vieme, že je to absolútne Pravda. To poverenie Slova je, „Ak budete činiť pokánie a budete pokrstení na Meno Ježiša Krista, na odpustenie vašich hriechov, obdržíte Dar Duchu Svätého, lebo to zaslúbenie je pre vaše deti a pre tých, ktorí sú ďaleko.“ Vidíte?

170 No, jeden človek, pán Dauch, sa ma prednedávnom opýtal, povedal, „Brat Branham, starnem, slabnem, mám deväťdesiatjeden,“ povedal, „Či si... či si myslíš, že som pripravený zomrieť? Myslíš si, že som pripravený ísť? Myslíš si, že som spasený?“ Povedal som, „Pán Dauch, či si kedy išiel k lekárovi na lekárske vyšetrenie?“

Povedal, „Áno.“

„A ty mu povieš... No, čo ten lekár robí, on tam má položenú knihu a berie túto knihu a zisťuje to, „No prvá vec, ktorú by som mal urobiť tomuto človeku, je skontrolovať jeho srdce.“ Tak on berie stetoskop a dáva si to na uši a kontroluje jeho srdce,“ a povedal som, „Potom ďalšia vec je, on zisťuje jeho krvný tlak a meria mu tlak na ruke. Potom tá ďalšia vec, ktorú robí, on mu vezme moč a čokoľvek a nejakú krv a všetky tieto rôzne veci. A ide cez to všetko, a ak nemôže nič nájsť... Urobí röntgen, ak nemôže nič nájsť, on povie, „Pán Dauch, fyzicky ste úplne v poriadku.“

„Na čom to on zakladá? Na podmienkach jeho lekárskej knihy, že ak je tam niečo nesprávne, podľa toho hlavného vedca, tak sa to ukáže tu, urobí to, tu toto, urobí to, to tam.“

Preto, potiaľ, pokiaľ on môže niečo o tom vedieť, ty si fyzicky úplne v poriadku.“

174 „Tak,“ povedal som, „V tomto prípade ti dám skúšku duše. A Boh má pre dušu len jeden Nástroj (to je pravda); to je Jeho Slovo, to je Jeho Slovo.“ A Ježiš povedal vo svätom Jánovi, 5: 24, „Ten kto čuje Moje Slovo...“ No, to počuť neznamená len počúvať zvuk. To počuť znamená prijať to. Ten, kto môže prijať Moje Slovo, (amen, ten, kto to počuje). Nie len sedieť ticho, nazvať to nezmyslom, povedať, „na tých veciach nič nie je, neverím tomu.“ „Ten, kto čuje Moje Slovo“ (aha). To je Slovo Ježiša, pri čom On je Slovom. Tu to máte, „Ak môžeš počuť Moje Slovo.“ On povedal, „A veríš v Neho, ktorý Ma poslal, tak si prešiel zo smrti do života, a neprídeš viac na

„A čo s cirkvou?“ No, nemôžete s cirkvou urobiť nič, je taká formálna a je s ňou koniec, že už nič nezostalo. Oni už predali svoje práva prvorodenstva za kopu kaše, a len čakajú na súd. Duch Svätý prešiel týmto národom, ukazoval znamenia a divy, a oni ustavične pohrdajú Jeho milosťou. On sa potvrdzuje a dokazuje Svoje veľké potvrdenie, že On je Slovo Božie, manifestované v tomto dni. A oni to stále odmietajú. Vidíte? Teraz už nič nezostáva. Nemôžete to stále Bohu robiť.

93 V poriadku, zisťujeme, po prvé, On posielal Svojich prorokov s varovaním. On nemení Svoj spôsob, svoju metódu, ako robí veci.

On neudrie vždy vtedy, keď varuje. Chcem, aby ste pozorovali tento citát. Boh dáva varovanie, ale On neudrie vždy v tom istom čase, kedy varuje. Všimli ste si to? A potom, keď On neudiera, keď posielal varovanie, potom sa z toho proroka smejú, „Nemal si to, povedal si klamstvo, nemal si Pravdu.“

Tá istá vec mohla byť povedaná Izaiášovi. Čo si myslíte, že si myslel ten človek, keď išiel tam hore a prorokoval, že ten kráľ zomrie, a potom išiel dolu a povedal, „Nie, bude žiť“?

96 Čo s Jonášom, ktorý prechádzal ulicami a hovoril, „Ó, toto mesto bude zborené za toľko dní, za štyridsať dní,“ a potom to Boh neurobil?

Vidíte, musíte to sledovať. Boh neudiera vždy vtedy, keď varuje. Ale On... Je tam jedna vec, ten prorok je vysmievaný. A ak on je potvrdeným prorokom, so Slovom Pánovým, znamenia Božie, potvrdené, ako Boh povedal, že prorok bude potvrdený, a títo muži boli. Vidíte? Jeho slovo nie je jeho, ale je Božie, a Ono sa stane. To sa musí stať, ak je to Božie Slovo. Je len jedna vec, ktorá to môže zastaviť, to je rýchle pokánie.

98 Všimnite si, Ámos, on žil, aby videl toto proroctvo, ale keď Ámos hovoril o tom meste, ako sa to stane, ako Boh spôsobí, že Sýrovia vtrhnú a zaujmú ich atď, ako ich ich vlastné porušenie zožerie. No verím, že ak je to práve teraz... Dívam sa tu na to Písmo, a ak toto dobre počítam, to je okolo päťdesiat rokov po tom, čo Ámos prorokoval. A teraz, čo si myslíte? Prešla celá generácia predtým, ako sa vyplnilo Ámosovo proroctvo. Ale ak to tu budete znovu čítať, to vám hovorí, a to sa stalo presne tak, Slovo za Slovom, ako On povedal. Vidíte?

Ján videl knihu Zjavení, to sa nikdy nestalo v jeho dni. Ale my

vidíme, ako sa to deje presne. Vidíte?

100 Daniel prorokoval o dni, o svojom dni, až ďalej. A nikdy nežil, aby to videl. On povedal, „Chod' svojou cestou, Daniel, zavri knihu, a zavri tú knihu, a budeš spať ku svojmu losu, ale v tom dni povstaneš.“ Vidíte?

No, vidíte... Vy nie vždy... Boh... On neudiera hneď, ako prorokuje. Ámosovo proroctvo, ako som povedal, sa vyplnilo o päťdesiat rokov neskôr. Ale ono sa vyplnilo.

102 A potom prorok z Biblie... Skutočný pravý prorok je špeciálnou osobou. Nie špeciálny, aby bol odlišný od niekoho druhého, ale on má špeciálnu prácu. Vidíte? A tým, že má špeciálne poverenie, on musí byť špeciálny (trochu iný od tých ostatných), aby to mohol vykonať. To je práve tak, ako Boh pripodobnil svojich prorokov k orlom.

103 No, orol je špeciálny vták. On je len vták, ale on je špeciálny vták. A on môže letieť vyššie ako ostatné vtáky. On dokáže vidieť ďalej ako ostatné vtáky. A teraz, aby on išiel vyššie, on musí byť tak stavaný, aby mohol ísť vyššie. Tak načo by mu to bolo dobré, dostať sa tam hore, ak by nemohol vidieť, po tom, čo sa tam hore dostane. Rozumiete? Tak on musí byť špeciálne stavaný vták. Vidíte? On je tak trochu z rodiny jastrabov, on je taký trhač zobákom. A on sa kŕmi... Mnohí z nich sú požierači zdochlín. Existuje asi štyridsať rôznych druhov orlov.

104 Ale vidíte, v cirkvi je pastor a ten pastor je špeciálnou osobou. On je tak stavaný, kde dokáže... On dokáže rozriešiť hádky ľudí. On je nosič bremena. On je volom tímu. On je človekom, ktorý sa dokáže posadiť tam, kde má niekto spor s niekým druhým, a sadnúť si s oboma rodinami, a neprikláňať sa na žiadnu stranu, a prediskutovať to a priviesť to znovu späť do tej príjemnosti. Rozumiete? On je pastor, on vie, ako sa postarať o tie veci. Evanjelista je špeciálnym človekom. On je človek, ktorý horí ako ohnivý blesk. On beží do mesta a káže svoje posolstvo, a ide odtiaľ preč a ide niekam inam. Vidíte? On je špeciálny človek. Učiteľ je špeciálny človek. Prichádza s pomazaním Ducha, a je schopný vziať slová, a dať ich dokopy skrze Ducha Svätého, že ani pastor alebo evanjelista sa s ním nemôžu porovnať.

A potom zisťujeme, že apoštol je špeciálnym človekom. On je ten, ktorý ustanovuje do poriadku. On je človekom, ktorý je

Maginotova línia nebola postavená, ani v tých dňoch autá nevyzerali ako vajíčka a tie veci. Ani ženy nevolili prezidenta, ktorý bude vyzerať ako chlapec z vysokej školy, a všetky tieto veci. Ani nebol katolícky prezident a tak ďalej, o ktorom bolo hovorené. Asi pred tridsiatimi rokmi alebo viac, boli tieto veci predpovedané, ale On mi to len ukázal, ďaleko až do konca.

A ako sa tá vec približuje, čas po čase, ten pohár sa naplňuje. A pokánie bolo kázané cez Billy Grahama, Orala Robertsa a kohokoľvek ďalšieho. Proroci a tak ďalej prešli národom so znameniami a zázrakmi a ona sa len ďalej motá do hriechu. To je ten dôvod, prečo nečinia pokánie. Pokánie to prináša.

162 Všimnite si, Achab nikdy nečinil pokánie na karhanie Eliášom. Ak by bol Achab činil pokánie a kráčal mierne pred Bohom, tá vec by sa nikdy nebola stala. Ale Achab išiel dolu a zbral Nábotovú vinicu a zavraždil ho a všetky tieto zlé veci a Jezábel... Ten prorok tam vyšiel s Tak hovorí Pán, ale čo oni urobili? Oni sa vyhrážali, že ho zabijú. Čo sa stalo? Jeho proroctvo sa naplnilo. Psi ju zožrali a lízali Achabovu krv, presne podľa jeho slova. On videl ten pohár naplnený. Vidíte?

To je ten dôvod, prečo ten malý Micheáš hovoril túto istú vec, že ako môže požehnať to, čo Boh prekliat. Vidíte? Jeho slovo, jeho proroctvo bolo v harmónii so Slovom.

164 Herodes, on nikdy nečinil pokánie, keď Ján povedal, „Nie je pre teba zákonné, aby si ju mal, ženu tvojho brata.“ On nikdy nečinil pokánie, ale čo urobil? Jeho žena požadovala hlavu toho proroka. Pozrite na tú špinu, do ktorej vošiel. Pozrite, čo sa mu stalo. Pozrite, dokonca dnes vo Švajčiarsku, modré vody z toho, že ho odmietol, tam vychádzajú ako pamiatka. Iste, on nečinil pokánie, keď bol pokarhaný Pánom. Ján mu povedal, bez ohľadu na to, kým on bol guvernér, alebo kýmkoľvek bol, alebo vládca alebo čímkoľvek mohol byť. On musí činiť pokánie, keď Boh volá, inak je na ňom hnev.

Koľkokrát v prorokoch... Mám to tu zapísané, ale nebudeme mať čas, pretože mám už asi len desať minút.

166 Ak nie je pokánie, potom súd s istotou príde. Ezechiáš činil pokánie. Vidíte? Ninive činilo pokánie. Achab nikdy nečinil pokánie. Nabuchodonozor nikdy nečinil pokánie. Ľudia v Noeho čase nikdy nečinili pokánie, a súd to rovno zmietol. Rozumiete? No, On prv každého varuje. Každý dostáva varovanie.

Ja som povedal, „Je to pravda, že toto dievča sa takmer utopilo?“

Ona povedala, „To je pravda, brat Branham“ povedala, „jej manžel a oni ju museli dostať von z vody.“ A povedala, „Museli použiť umelé dýchanie a tlak a museli použiť nejaký prístroj, a vypumpovať z nej vodu.“ Povedala, „Mala na sebe sukňu, a mali malý piknik, bola tam a vstúpila do nejakého piesku a šmykla sa a spadla strmhlav do vody, oni si ju nevšimli a hneď potom ju uvideli, ako sa vynára hore a dolu a bežali tam a chytili ju a priviedli ju na breh.“ A povedala, „Takmer zomrela“ povedala, „ona...“

Povedal som, „To bol jej čas odchodu.“

Rozumiete? Boh vie, čo robí. No, Pán by mi to pravdepodobne bol povedal, ak by som ja nebol zaujal taký postoj, aký som zaujal. „Pane, Ty mi dlhuješ, aby si mi niečo o tom povedal.“ On ti nedlí nič.

155 Stál som raz večer na zhromaždení a počul som nejakého evanjelistu, ako sa modlí za nejakú chorú osobu, povedal, „Bože, rozkazujem Ti, aby si uzdravil túto osobu.“ Kto? Rozkázať Bohu? To nie je, to nie je dokonca inteligentné, pretože to... Boh, On... On robí to, čo On chce.

Či môže hlina povedať hrnčiarovi, „Prečo si ma takto učinil?“ Vidíte? Istotne nie, ale ak bude prorok ticho a potom bude hľadať odpoveď od Pána, rovno tam je odpoveď. Vidíte? Práve tak, ako pri tejto osobe, ktorá sa pýtala tú otázku, ohľadne semena hada, vidíte? Len to sledujte a ne... Nebuďte uponáhľaní. A potom... No, Boh vždy vyplní všetko tak, aby to spolupracovalo na dobré tým, ktorí milujú Pána.

158 No, ak by Ninive nečinilo pokánie, potom by Božie súdy na nich spadli. No, pamätajte, prorok musí počúvať. To bolo varovanie.

No, tá istá vec je k tomuto národu... Potom poviete, „Brat Branham, minulú nedeľu si povedal, že už nie je nádeje.“ Áno, „Prečo?“ On pohrdol svojím zavolaním, to na neho musí prísť. To príde.

Prichádza čas, keď tento národ bude roztrhaný na kusy. Videl som to v roku 1933. Pozrel som sa ďaleko... Poviete, mohli ste povedať, „No, to sa vtedy nestalo.“

Ale to sa ide stať. Ani Mussolini nebol v moci, áno,

poslaným od Boha, aby umiestnil veci na poriadok.

108 Prorok je špeciálnym človekom. Prorok je človek, ku ktorému prichádza Slovo Pánovo. Pretože prorok má svoj život tak stavaný, že jeho podvedomie a jeho prvé vedomie je tak blízko seba, že on nemusí ísť spať, aby sa mu sníval sen, on to vidí rovno vtedy, keď je úplne bdely. Vidíte? No to je niečo, čo Boh musí urobiť. Vidíte? On vidí, čo prichádza.

109 Prorok predvída ďaleko do budúcnosti veci, ktoré prichádzajú. On vidí pohár Božieho hnevu naplnený, predtým, ako sa to vyplní. Vidíte? On môže povedať „Tak hovorí Pán, Boh zničí toto mesto, ak nebudete činiť pokánie!“ Prečo? On je orlom. On letí tam svojou cestou. Vidíte? A on sa díva tam ďaleko, a on vidí ten pohár hnevu, ako sa vylieva. To je to, na čo sa dívajú proroci. On sa nedíva na to, čo sa deje tu, on sa díva tam. On hovorí, „To prichádza.“ On dokáže ísť tak vysoko, až dokáže vidieť ten tieň. On povedal, „Svet bude...Temnosť a veľká temnosť.“ On je tak dostatočne vysoko, slnko teraz svieti, ale on vidí prichádzať ten tieň, a on hovorí to, na čo sa díva. To ešte nie je tu, ale to tu istotne bude. To je pravda. To tu bude, veľká temnosť na ľuďoch. On vie, že to prichádza, pred rokmi, a on to pritom vidí.

110 Ámos, ten pomazaný prorok Boží, on videl tú temnosť a ten súd. Videl Sýriu, ako prišla dolu so svojimi vozmi a prehnala sa tade, a pozabíjala tam ľudí. On videl, ako to prichádza, a videl teraz ten Boží súd na nich, päťdesiat rokov predtým, ako sa to stalo. Ale vidíte, tým, že bol prorokom vyzdvihnutým do Ducha, a videl to v diaľke. Videl ten pohár plný predtým, ako sa to vyplnilo.

111 Ako Abrahám. Boh povedal Abrahámovi, „Tvoje semeno príde do tejto krajiny, a bude tu prebývať štyristo rokov, a Ja ich potom vyvediem mocnou rukou, pretože nepravosť Amorejov ešte nie je naplnená.“ Vidíte? Boh vedel, že ten pohár sa ide naplniť.

Hovoril so Svojím prorokom. Povedal mu teraz, „Vidíš ten pohár Amorejov tu dolu, ale ich nepravosť, ešte nie je naplnená, Abrahám. Nehovor o tom teraz nič, zadrž sa, ale to príde. A keď sa ich pohár naplní, a potom štyristo rokov, Ja ich vyženiem pred tebou ako kobyľky a založím tvoje semeno tu, v tejto zemi.“ Amen. To je prorok Pánov.

112 No, keď hovorí zo svojho videnia, či je to hnev alebo je to uzdravenie, to môže predlievať, ale to sa musí stať, ak on hovorí v

Mene Pánovom. To môže byť požehnanie, keď hovorí ku tebe. On ti môže povedať určitú vec, a ty to nemusíš vôbec vidieť. Povieš, „Ako to môže byť? No, to je... Ja, ja, ja... On mi povedal, 'tak hovorí Pán, toto sa ide stať a tamto sa ide stať,' a to sa ešte nestalo, ten človek sa mylí.“ No, budeš súdený za to, že si tomu neuveril, ale to sa jednako ide stať. To sa musí stať.

„Hoci by to predlievalo,“ povedala Biblia, „Jednako to prehovorí vo svojom období.“ To sa stane.

114 Prorok sa len díva ďaleko a niečo vidí. On hovorí o tom, na čo sa díva. On nerozmýšľa o tom tu, a na čo sa vy teraz dívate, on sa díva na to, čo bude. A keď to hovorí, ak je to Slovo Pánovo, už to bolo vypovedané, a nie je nič na svete, čo by to mohlo zastaviť (vidíte, to je pravda), jedine Boh sám.

115 Všimnite si, no zisťujeme, že keď on hovorí svoje videnie, ten prorok... No, niekedy hovorí dobré veci. Hovorí o tvojom uzdravení. V poriadku, mohol by si si pomyslieť, „To sa ale nemôže stať, nie je mi vôbec lepšie.“ Potom, čo to robí? To na teba privádza Boží súd. To je pravda. Vidíte? Ježiš zaslúbil, že ťa zachráni, ak tomu uveríš. Ak tomu neuveríš, tak sa ti to nestane. Musíš to prijať, musíš tomu uveriť. Vidíte? A ty musíš vedieť, odkiaľ to prichádza. To ti dáva tvoju vieru v Boha, alebo tvojho proroka. Vidíte? Musíte tomu veriť.

116 A teraz tu zisťujeme, že títo proroci, ktorí hovorili, oni hovorili, a to, čo povedali, sa stalo. A ak je hnev Boží vyliaty na ľudí, je len jediná vec... Ak ten prorok povedal, že niečo iné sa ide stať, je iba jediná vec, ktorá zastaví ruku Božiu, to je pokánie. To je pokánie ku Bohu, ktoré zastaví Jeho hnev. No, nečakaj na to, urob to vtedy. Boh niečo hovorí, urob to rovno vtedy.

117 Ezechiáš, akonáhle vedel... On bol dobrý človek, ale Boh povedal, „Tvoj čas prišiel, Ezechiáš, a Ja ťa musím vziať, chcem, idem ťa vziať hore, daj svoj dom do poriadku.“

A on povedal, „Pane, potrvá mi to pätnásť rokov.“ Vidíte? „No, ak ty... Ja, ja, ja viem, idem... Ale potrvá mi to pätnásť rokov, kým dám svoj dom do poriadku. Nemôžem to urobiť práve teraz, nemám teraz na to čas. Ja, ja nedokážem to teraz urobiť. Pane, dovoľ mi žiť ďalších pätnásť rokov, aby som to mohol urobiť. Nedokážem svoj dom...“

Vidíte? Božie poverenie bolo, „Daj do poriadku svoj dom.“

domov a budeš znovu šťastná ty, a tvoj manžel a malé deti a budeš Kresťanka a budeš žiť pre Boha.“ Ona povedala, „Mama, ja mám na mysli, že idem do svojho nebeského domova.“

Ona povedala, „Iste, drahá, na konci cesty.“

Ona povedala, „Toto je koniec cesty.“

„Ó,“ povedala, „No, čo sa deje?“

Povedala, „Koniec cesty.“ Tak povedala, „Áno, mama, za pár minút budem preč.“

No, ona si myslela, že ona len znervóznela a bola v delíriu. Zavolala sestričku, sestrička jej zmerala dýchanie. Všetko bolo v norme. A behom piatich minút bola preč, bola mŕtva.

A potom, keď som sa vrátil domov, za asi týždeň alebo dva potom... Myslím, že brat Graham kázal na pohrebe toho dievčaťa. Keď som sa vrátil domov a Méda mi povedala, že to dievča zomrelo tej noci. Ó, nedokázal som...

Išiel som navštíviť jej matku, „áno.“

149 A ja neviem, čo spôsobilo, že som toto urobil, ale povedal som, „Pane Bože, Ty... Ty mi dlžíš vysvetlenie, potom, ako som tam išiel a povedal jej manželovi a on prišiel k Pánovi, potom, ako si pre neho urobil tieto veci a všetko to, a potom takto vezmeš život toho dievčaťa.“ Povedal som, „Dlžíš mi vysvetlenie.“

Keď poviete Bohu niečo takéto, On vás nechá sedieť samých. Ja, ne... On mi nedlží nič. Ja som dlžníkom Jemu. No, On ma len nechal mračiť sa za pár dní, viete a po troch alebo štyroch mesiacoch, jedného dňa, keď som bol na brehu jednej zátoky, a Pán ku mne hovoril vo videní a povedal, „Chodť teraz k jej matke a povedz jej matke toto, 'Či neprišiel jej čas pred rokom, keď sa topila v tej zátokke na pikniku? Ona mala ísť v tom čase, ale Ja som ju musel zobrať vtedy, keď bola pripravená ísť, a to je to, prečo sa všetko toto stalo, prečo si tam išiel.'“

Potom som sa sklonil a plakal. Povedal som, „Pane Ježišu, odpusť mi, Tvoj hlúpy, biedny služobník, nemal som to nikdy povedať, Pane.“

152 A ja som išiel k tej pani, ona žila tu na Market Street, a išiel som za ňou a povedal som, „Chcem sa vás niečo opýtať.“

Povedala, „Iste, brat Bill.“

to bolo, čo jej dávali, aby tlmili tie infekcie. Povedali, „Budeme ju operovať a vezmeme to mŕtve dieťa skôr, ako prepukne niečo ďalšie.“ Povedali, „Ak bude v poriadku, potom...“

140 No, dva alebo trikrát ju v ten deň znovu testovali. A v tú noc, neskoro ju testovali, nebolo tam nič zlé, všetko bolo úplne v poriadku. A oni ju pripravili na operáciu, vzali ju spod toho kyslíkového stanu. Všetko bolo v poriadku. Boli pripravení ju operovať na ďalšie ráno, vytriahnuť to dieťa. No, išiel som tam. A pretože toto sa stalo... No, nikdy som to nevedel, nikdy som to nevedel. Pán mi o tom nikdy nič nepovedal. Môžete sa opýtať ľudí, ak chcete. Tak oni... Ona... On nikdy nepovedal, že to sa stane. Ale, ó, vidieť takú vec. Jej manžel bol hriešnik, prišiel a povedal, „Brat Branham, chcem dať svoj život Pánovi Ježišovi.“

A ja som povedal, „V poriadku, len si tu klakni a chyt' svoju manželku za ruku, a potom kráčajte priamo v tom spoločnom živote.“

143 Jej matka sa vrátila, povedala, „Brat Branham vieš, tu som ja a moje deti,“ povedala, „my sme raz chodili, raz nechodili do modlitebne a také veci. Sedeli sme a počúvali sme ťa kázať, a tak my pôjdeme k oltáru a navrátíme sa.“ Povedala, „Ja som tiež odpadnutá, brat Branham.“ Povedala, „Chcem sa navrátiť k Pánovi Ježišovi, kvôli Jeho добрote k môjmu dieťaťu.“ No, vidíte, to je veľmi pekné, ale vy neprichádzate k Pánovi Ježišovi kvôli tomu.

Asi okolo polnoci, okolo dvanástej, jednej hodiny, jej matka začala podriekávať. A ona povedala, zavolala ju a povedala, „Mama.“

A ona povedala, „Áno, drahá, čo chceš?“

Ona povedala, „Vieš, som taká šťastná.“

Ona povedala, „Som rada, že si šťastná.“

Povedala, „Som na pokoji s Bohom,“ a povedala, „ó, aké dobré to je.“ Za pár minút ju zavolala znovu, povedala „Mama.“

Povedala, „Áno?“

Povedala, „Idem domov.“

A ona povedala, „Viem, že ideš,“ povedala, „Áno drahá,“ povedala, „Lekár ti zajtra vyberie to dieťa, a potom o deň, dva, keď sa tvoje rezné rany zahoja a ty sa odtiaľto dostaneš, pôjdeš späť

A Ezechiáš povedal, „Nedokážem to urobiť v tomto roku, to mi potrvá... Ten čas, ktorý potrebujem, aby som to dal naspäť, a toto upravil a toto vzal ku tej osobe tu, ja... To mi potrvá pätnásť rokov, kým to urobím. Len ma zachovaj, aby som to mohol urobiť. Dovoľ mi, dovoľ mi... Daj mi trochu času, aby som to mohol urobiť.“ Vidíte? Potom Boh povedal, „Budem zhovievavý.“ Ale on musel jednako zomrieť. Vidíte?

121 A potom znovu, on mal na to svoj čas, a on počas toho odpadol. Vidíte? A on by... Bolo by bývalo lepšie, keď by bol išiel bez toho, že by to dal do poriadku. To je pravda. Ale On mu dal pätnásť rokov navyiac, aby dal do poriadku svoj dom. Pretože, rýchlo, čo on urobil? „Pane, som pomalý, potrebujem na to pätnásť rokov. Ty si ma poveril, aby som dal do poriadku svoj dom, a ja to nedokážem urobiť do pätnástich rokov. Pretože tu mám pôžičku, a mám tu toto, a mám tu toto, aby som urobil.“

No, on bol zbožný muž. A Božie Slovo sa musí jednako stať. Ono sa jednako stane, ale On ho len trochu zadržal (Vidíte?). Zadržal ho pri ňom. Potom on počas toho zhrešil. Povedal, „Neurobím, že to príde na neho, ale navštívim to na jeho deťoch po ňom.“ Poznáte ten príbeh.

123 No, zisťujeme, že rýchle pokánie niekedy na chvíľu zadrží Boží hnev.

No, zisťujeme, že Ninive... Boh povedal, „Choď tam dolu a krič proti tomu mestu, a povedz im, že ak... Za štyridsať dní toto spadne.“ A, ó, oni skutočne činili pokánie. Akonáhle uvideli, že ten prorok prichádza dolu ulicou a hovorí, „Tak hovorí Pán, toto miesto bude zborené za štyridsať dní, toto miesto spadne.“

Dokonca kráľ rozkázal, aby sa po celej krajine postili a nariekali, „Oblečte si smútočné vrece, dajte na seba popol, nie len na svoju vlastnú hlavu a vaše vlastné telo, na vaše telo, ale aj na váš dobytok a zvieratá poľa dajte popol a smútočné vrece.“ Čo za pokánie!

126 No, keď tu zisťujeme, všímame si, že ak ten prorok skutočne pozorne nesleduje, ak nemá ten zdravý úsudok a Boží úsudok, zistíte, že niečo tam, ak nesledujete...

127 No, pozrite na Izaiáša. On len vypovedal svoje proroctvo, išiel späť na púšť do svojej malej chatrče. A keď išiel, Pán mu nikdy nepovedal, že ten kráľ sa modlil. On bol na ceste urobiť nejaké veci.

V tej zemi je prorok. Slovo Pánovo prichádza ku svojmu prorokovi. On tam vyšiel a povedal, „Izaiáš, chod' späť a povedz mu, že som počul jeho modlitby. Porozumel som, že... že on si myslí, že mu to bude trvať pätnásť rokov, aby to urobil. Uvidel som jeho slzy, pretože on tak veľmi chcel urobiť tú prácu. Potrvá mu to pätnásť rokov, povedal, kým to urobí. Chod' a povedz mu, že mu to dovoľím mať.“ Vidíte?

128 Prečo? On poveril... On poveril Izaiáša, aby mu išiel povedať, „Tak hovorí Pán, potom ak je tam v tom nejaká zmena, alebo predlievanie... To sa jednako stane. On jednako zomrel, ale povedal... Ak je v tom niečo, potom On je povinný vrátiť sa späť k tomu človeku, ku ktorému poslal 'Tak hovorí Pán'. Povedal Izaiášovi, „Vráť sa a povedz mu.“

129 Tak Jonáš zaujal iný postoj. Išiel hore na vrch a povedal, „No, bolo by to dobré, ak by som sa nikdy nebol narodil“ a, ó, ako pokračoval a Boh tam dal malú tekvicu, ktorá vyrástla a urobila mu trochu tieňa, až kým sa neschladil. Ale povedal, „No, išiel som sem, a oni teraz povedia, že som falošný prorok.“

A Boh mu povedal, „Pozri sa tam dolu na to mesto, pozri sa tam, Jonáš. Celé mesto činí pokánie v smútočnom rúchu a v popole.“

Potom mu povedal o tej malej tekvici a o tom červíkovi, ktorý ju zničil. Jedného dňa, ak bude Pán chcieť, chcem prísť do modlitebne a kázať sériu na Jonáša. Ó, tam je tak veľa veľkých... Fúkanie východného vetra a to všetko... Ó, je tam tak mnoho vecí, to len... Je to vzrušujúce. Sú tam poklady. To všetko je typom rovno do toho... To dokonca privádza Ježiša Krista do toho, a všetko ďalšie.

Samozrejme, každý riadok v Biblii privádza Ježiša Krista. Tak veru. To je naša nedeľná škola. Tak to zistíme, keď bude Pán chcieť.

132 A všimnite si, sú tam veci, ktoré vy... Ak ste úprimní a poviete Bohu... No, musíte sledovať. No, chcem vám ukázať iného Jonáša dnes na pódiu.

Raz večer sem prišli určití ľudia. Tá pani môže byť (niektorí z tých ľudí) tu dnes večer, tak ja ich nebudem menovať. Pravdepodobne budete vedieť o koho ide, ale oni sem prišli, milá skupina ľudí, dolu z Kentucky a oni sem prichádzajú už roky. Ale tí ľudia, oni sú veľmi milí ľudia, moji dobrí priatelia... Ó, oni boli... boli

mi skutočnými priateľmi, ale oni... Oni sú taký druh ľudí, že keď prebieha prebudenie, oni dokážu prísť do cirkvi, a keď prebudenie skončilo, a tá t'archa t'ahala, tak nikto nechcel t'ahať. A všetky tie deti boli tu, medzi malými deťmi škôlky v zbere, oni mali... Keď sme mali naše triedy a tie veci.

135 A jedného dňa, keď som prišiel domov, bolo to asi pred štyrmi alebo piatimi rokmi, tak nejak. A toto mladé dievča, (ktoré malo predtým asi osem rokov, keď bolo medzi deťmi škôlky) ona sa vydala a mala dve deti. A ležala tu v nemocnici na pokraji smrti. Mala asi štvor-päťmesačné dieťa, a to dieťa zomrelo, a oni ju nemohli operovať, pretože mala urémiu. A oni ju nemohli operovať, tak museli nechať zomrieť aj tú matku. Nemohli ju operovať, a to dieťa by ju takto zabilo, tak oni museli... Ona len zomierala, to je všetko. Nebolo pre ňu žiadnej šance. Išiel som tam, aby som videl, či nechá po mňa poslať. A išiel som do tej nemocnice, a ona tam bola pod kyslíkovým stanom. Zodvihol som tú malú chlopňu, trochu som k nej hovoril. A povedal som, pamätáš si ma?

Ona povedala, „Iste, brat Bill, pamätám si ťa.“

Povedal som, „Ako je to... Či rozumieš, aká si chorá?“

Ona povedala, „Rozumiem,“ povedala, „to je to, prečo som nechala po teba poslať.“

Povedal som, „No ako je to s tebou a s Pánom?“

Ona povedala, „Brat Bill, ja, ja... Ja nie som pripravená ísť.“

No, tam sme si kľakli a modlili sa, a jej matka a jej manžel, mnohí z nich boli v tej izbe. A jej matka a manžel začali plakať, a potom som sa jej opýtal a ona sa dala do poriadku s Bohom. Splnila svoje sľuby, a navrátila sa a dala Bohu sľub, a že ak jej bude odpustené, ako Ho ona miluje a je jej ľúto jej hriechov, a ten život, akým žila, a tak pokračovala vo svojom pokání a plakala. A po nejakej chvíli som sa postavil a vyšiel z budovy.

139 A na ďalšie ráno mi zavolali, aby som sa tam vrátil. A zistilo sa, oni prišli ráno kvôli testu, aby videli, ako ten uremický stav pokročil, a zistili, že z neho nemá už ani štipku. Všetko to bolo preč. Každý kúsok uremického jedu ju opustil. Lekári boli takí nadchnutí, až povedali, „Ó, no toto, mali by sme...To je niečo veľmi zvláštne.“ Povedali, „Pripravíme ju.“ A povedali, „Ak to bude takéto zajtra ráno,...“ Povedali, „Budeme jej ďalej dávať penicilín“ alebo čokoľvek